

"Snu speilet så jeg ser det herfra Marie. Jeg ser det hefra Marie. Jeg skal ha pokerlag ikveld."

Nei, det har ingenting å si. Det er en nokså utbredt oppfatning at det kan være uheldig hvis alle de store kortene er på Øst—Vestsiden, men det er rett og slett sludder. Det vil si det er selvfølgelig en drawback at motparten får de store kortene, men det kan like så godt hende et par som vandrer rundt.

En annen sak er selvfølgelig at man slipper å gå tilbake til det bordet man sist satt ved for å lete etter sigarettene sine.

Red.

TURNERINGSKOMITÉENS MYNDIGHET

I en lagturnering etter seriesystemet med EBL-beregningen bestemte turneringskomitéen en annen margin for uavgjort kamp enn den som er nevnt i nr. 2 av Bridgejournalen. Dette fikk avgjørende betydning for førsteplassen. Har turneringskomitéen rett til å foreta en slik endring?

I samme forbindelse kan det være interessant å spørre hvordan det går hvis turneringskomitéen bestemmer at tipoengsdifferansen i grand skal sløyfes, og en overordnet bridge-myndighet siden griper inn og forbyr det?

M. O.

Vi kan ikke se annet enn at en bestemmelse som turneringskomitéen har fattet og opplyst om på forhånd må stå ved makt. Hele spillet går jo under den forutsetningen, og det ville være høylydt urettferdig ovenfor vinnerne

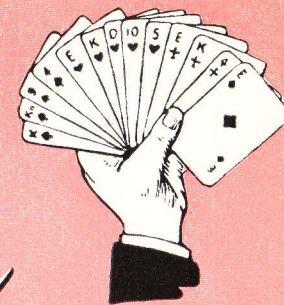
Red.

etterpå å bestemme noe annet. En annen sak er at turneringskomitéen eventuelt senere kan få et oppgjør med overordnet myndighet.

Hva beregningsmåten angår så har det tidligere vært praksis at alle offisielle turneringer arrangert av forbund eller krets skal spilles etter Osloberegningen, mens arrangørene av andre turneringer har hatt lov til å bruke den beregningen de selv ønsker. De to siste årene har det vært et litet interregnum fordi det har vært så usikkert med den fremtidige beregningsmåten. Men fra denne sesong av vil nok den ovennevnte regelen igjen tre i kraft, bare med den endring at EBL-beregningen inntar Osloberegningens plass.

Høsten 1945 sendte forbundsstyret ut en meddelse om at det var forbudt å sløyfe tipoengsdifferansen i grand. Dette ble kritisert på det følgende forbundsting, i Bergen i 1946, og tinget vedtok en henstilling til forbundsstyret om å gi tillatelse til å sløyfe tipoengsdifferansen hvis arrangørene søkte om det. I praksis vil det si det samme som at man har lov til å sløyfe den hvis man bare meddeler det til forbundsstyret, for det kan selvfølgelig ikke handle imot en henstilling fra et tingfletall. Men enten turneringskomitéen har søkt eller ei, må resultatene stå ved makt hvis den har opplyst om at tipoengsdifferansen ikke skal telle. Et eventuelt senere oppgjør mellom forbundsstyre og turneringskomité må være spillerne likegyldig.

Bridgejournalen

Nr 7 25. september
1949 - 1. årgang

I dette nummer:

Utjevning av nivået	
Rolf Bø	218
Svensk dobbeltseier i	
Nordisk	219
Resultatet i København var riktigt	
H. W. Filarski	225
E. B. L.s kongress	227
Etter E. M.	
B. J.s medarbeider	228
Kontinentenes kamp	
England slo USA	232
Spare — spare	
Nils Steen	235
Høstintervju med Zakken	237
Reds spalte	239
Siden sist	241
Eksamensprøven	243
Mesterløseren	247
Fra Nord til Syd	249
Brev fra leserne	250

Pris kr. 1.50

Bridgejournalen

Ansv. ulg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Eugeniegate 1, Oslo

Telefon 460291

Postgiro 13429

Abonnementspris 1949 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Den siste sesongen bar bud om at det nå muligens er slutt med den dominerende stillingen som Oslo har hatt i vår bridgeverden. Vi kan bare se på resultatene i fjorårets Norgesmesterskap, hvor sterke Oslolag gang på gang gikk i vannet mot ukjente motstandere. Vi fikk se Trara slå Singelton, vi fikk se Ski ordne opp med Forcingklubben, Drammens Arbeiderforening slo Rex, og Systemklubben på Strømmen var ikke snauere enn at den slo to sterke Oslo-klubber, nemlig K. N. A. og Duplikatklubben. Vi skal heller ikke glemme

Utjevning av nivået

Ogndal, som hadde en hard kamp mot Astra i siste runden før finalen, en kamp som Astra med nød og neppe vant.

I selve finalen i Norgesmesterskapet gjentok det samme seg. Grand fra Ålesund fulgte Astra helt fram til døren, og flere andre utenbyslag vartet opp med resultater som det står respekt av.

Norgesmesterskapet for par viste de samme symptomene, og her lykkedes det til og med for de sympatiske bergenserne Bolseth og Bø å dra avsted med selve mestertitelen, foran to av Oslos sterkeste spillere.

Vi glemmer heller ikke finalekampen i uttagningen til E. M. Nå var denne kampen litt mislykket, fordi planen for turneringen ikke var bra. Det kan aldri bli noe godt av en kombinasjon av par- og lagturnering, det er nok å peke på at Christiansen—Falck-Pedersen faktisk hadde interesse av å tape den siste kampen sin, lagmessig sett, hvis de kunne få en god score parmessig.

Men selv om turneringen var uheldig som uttagningsgrunnlag, viste den dog utenbyslagenes spillestyrke. Særlig spillerne fra Skien og Steinkjær leverte en flott innsats, Skien spillerne erobret til og med alle fire en plass på vårt representasjonslag.

Denne utviklingen er et gledelig tegn, det kan vi vel være enig om enten vi hører hjemme i Oslo eller i andre deler av landet. Norsk bridge har aldri godt av å bli dominert av et enkelt distrikt, likegyldig hvilket distrikt det måtte være. Det er den sunne striden mellom flere distrikter som fremmer utviklingen.

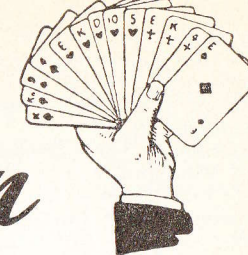
Vi bør imidlertid sørge for at denne utviklingen fortsetter, og at det ikke blir et tilfeldig blaff. Her har Oslo en stor misjon, for enda har byen en god del å lære fra seg. Den store fordelene Oslos bridgespillere har framfor resten av landet er at her samles fem tusen spiller til stadige konkurranser. Disse fem tusen har ingen reisevanskeligheter, trikken fører dem hjem igjen om kvelden.

Dette forholdet gir Oslos spillere en langt større rutine enn noen av de øvrige distriktenes spillere kan få. Det har så alt for lett for å bli "innavl" når man stadig møter de samme motstanderne om og om igjen.

Derfor må parolen være flest mulig møter mellom spillere fra Oslo og de andre kretsene innbyrdes. Vi har Norgesmesterskapet for klubber og for lag, og vi har i de siste årene hatt uttagningskamper, men det er fremdeles plass for en god del turneringer. Det kan arrangeres små turneringer på en lørdag og søndag med spillere fra mange kretser, og spørsmålet er om ikke tiden snart er inne til en Østlandsliga, hvor klubbene rundt Oslofjorden møter hverandre i seriekamper. Med f. eks. ni lag kan en slik serie arrangeres med høyst tre reiser, og to kamper på f. eks. 32 spill hver gang man er ute.

Helst burde vi selvsagt ha fått med hele landet til en slik serie, men det er nå engang et uløselig spørsmål på grunn av reisevanskelighetene. Men det kunne jo tenkes at kretser i andre deler av landet kunne slå seg sammen til en annen liga. Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 7

25. SEPTEMBER 1949

1. årgang

Svensk dobbeltseier i nordisk

Norge på annenplass i begge klasser

Det fjerde nordiske mesterskapet ble arrangert i Helsingfors i begynnelsen av september. Resultatet ble en knusende overlegen svensk seier i den åpne klassen, med Norge som nummer to knepent foran Danmark. I dameklassen vant Sverige også, men her var det først etter hard kamp. Norge ble nummer to, Finland nummer tre, og til alles store overraskelse havnet de seiersvante danske pigerne på jumboplassen. Det var den store sensasjonen i Helsingfors — Europamester og jumbo i Nordisk hører likesom ikke sammen.

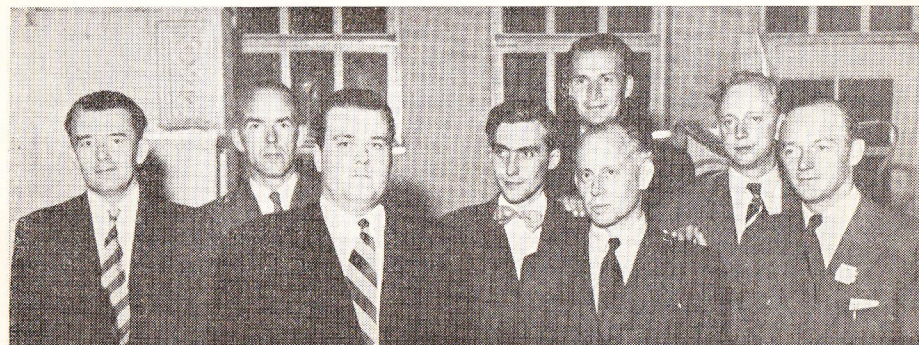
Det svenske laget i den åpne klassen besto av et lag fra Stockholm: Lilliehöök—Wohlin og Bromé—Kjeldahl, og et fra Göteborg: Wennberg—Christensen og von Barth—Sundin. I dameklassen spilte fruene Werner—Wennberg og Segander—Ericsson. Den største triumfen av alle feiret vel ekteparet Tom og Anna-Lisa Wennberg, som dro hjem til Göteborg med hvert sitt mesterskap.

Vi stilte med Astralaget, og en kombinasjon av fire spillere fra Grand, Ålesund, forsterket med årets parmestre Bolseth og Bø fra Bergen i den åpne klassen, og fruene Herseth—Farup og Nielssen—Hauger i dameklassen.

Første runde

Norge hadde trukket Sverige i første runde i begge klasser. Vi var litt redde for dette på forhånd, det er jo nesten blitt tradisjon at Astra åpner svakt i en turnering, og laget skulle faktisk spille finalkampen til å begynne med. Det viste seg at vår frykt var begrunnet, i høy grad, Astralaget hadde ikke fnugg av sjanse og tapte stort. Vårt vestlandslag gjorde en langt heldligere innsats mot göteborgerne, men heller ikke det kunne hindre svensk seier.

Derimot kom en stor og behagelig overraskelse i dameklassen, hvor vårt

Det seirende svenske laget i åpen klasse: Bromé, von Barth, Wohlin, Christensen, Sundin, Wennberg, Kjeldahl og Lilliehöök.

lag spilte med en glød som vi desværre altfor sjelden ser blant norske dame-representasjonslag. Det ble et hardt oppgjør som våre damer avgjorde til sin fordel.

Danskene vant førstelagenes oppgjør mot Finnland, men finnene fikk revan-sje i annetlagenes kamp. Rundens store sensasjon var imidlertid en kolossal finsk seier i dameklassen. Publikum gned seg i øynene, det kunne da ikke være sant at de danskene damene lot seg trille rundt på den måten! Men sant var det.

Første rundes resultater:

Sverige 1—Norge 1	66—23
Sverige 2—Norge 2	45—33
Danmark 1—Finnland 1	57—27
Finnland 2—Danmark 2	58—30

Dameklassen:

Norge—Sverige	52—41
Finnland—Danmark	64—34

Det var jo en fryktelig start i den åpne klassen. Foreløbig jumboplass, og svært vanskelig å si hvordan vi kan få tatt igjen den svenske ledelsen. Selvfølgelig kan det hende mirakler, men noe slikt må til.

Annen runde

Det ble flere tapte poeng i denne runden. Riktignok vant Astralaget over det finske førstelaget, men Vestlandslaget måtte avgi et poeng og fikk bare uavgjort, riktignok i overkant. Damekam-pen ble et meget jevnt og morsomt opp-gjør, med godt spill fra begge kanter, men de finske damene halte seiren iland til slutt.

Vi klynget oss til det håpet at Dan-mark skulle ta poeng fra Sverige i den åpne klassen, men det håpet brast det også. Det ble tre rake seire for sven-skene. Til og med det danske damela-get måtte bukke under.

Resultatene i annen runde:

Norge 1—Finnland 1	57—35
Norge 2—Finnland 2 uavgj.	44—42
Sverige 1—Danmark 1	68—30
Sverige 2—Danmark 2	66—32

Dameklassen:

Finnland—Norge	52—41
Sverige—Danmark	55—41

Og dermed var stillingen:

Sverige	8
Finnland	3
Norge	3
Danmark	2

Stort tydeligere kan den svenske over-legenheten ikke vises. I dameklassen var stillingen:

Finnland	4
Norge	2
Sverige	2
Danmark	0

Her tegner det til å bli sensasjonelt. Danmark må komme snart, hvis det skal være noen sjanse, og det er grunn til å være redd for resultatet mot vå-re damer, hvis de nå skal få unngjelde for de tidligere nederlagene. Forøvrig er Finnlands plasing oppsiktsvekkende, det har visst aldri hendt før at et finsk lag står på toppen av en tabell i en internasjonal turnering.

Tredje runde

Astralaget tapte igjen, denne gangen mot det sterke Københavnerlaget. Derimot vant vårt annetlag over det danske provinslaget, slik at det ble poengdeling i den åpne klassen. I dameklas-sen viste det seg å være forbausende lett å vinne, de danske damene kom aldri opp mot sitt nivå fra Paris og København.

Standardklisjéen, tre svenske seire, beskriver best hva som skjedde i de andre kampene.

Resultatene:

Danmark 1—Norge 1	60—45
Norge 2—Danmark 2	51—41
Sverige 1—Finnland 1	48—29
Sverige 2—Finnland 2	42—31

Dameklassen:

Norge—Danmark	47—30
Sverige—Finland	42—31

Og dermed er stillingen:

Sverige	12
Norge	5
Danmark	4
Finnland	3

Hvis man ikke tror at julenissen skal komme med en present midt i septem-ber må man etterat halvparten av tur-neringen er over skrinlegge alle forhåp-ninger om seier i den åpne klassen. Seks svenske seire mot to norske, pluss en uavgjort, taler sitt tydelige sprog. For oss er det intet annet å gjøre enn å konsentrere oss om annenplassen, det kan være vanskelig nok. Derimot ser det bedre ut i dameklassen:

Finnland	4
Norge	4
Sverige	4
Danmark	0

Her tegner det til å bli et interessant sluttoppgjør.

Det svenske damelaget: Fruene Wenn-berg, Segander, Ericsson og Werner.

Fjerde runde

Norge møtte Sverige igjen, denne gan-gen spilte førstelagene mot annetlagene. Astralaget vant klart over gøteborger-ne, og tilføyet derved svenskene det første nederlaget i denne klassen. Men Vestlandslaget måtte gi tapt for Stock-holm, som igjen ydet en overbevisende innsats. Våre damer måtte også gi tapt etter en heltmodig innsats. Dermed røk vel håpet om norsk førsteplasing i dameklassen også, skjønt det er frem-deles ikke helt umulig.

Danskene vant begge kampene i den åpne klassen mot Finnland, og dermed seilte de forbi oss på tabellen. Det be-gynner å spøke for annenplassen også. Derimot var det nesten ikke noen over-raskelse mer at de danske damene tapte igjen. Vi vet nå at de er helt ute av slag, ikke til å kjenne igjen fra Paris iår og København ifjor.

Rundens resultater:

Norge 1—Sverige 2	57—33
Sverige 1—Norge 2	63—44
Danmark 1—Finnland 2	61—36
Danmark 2—Finnland 1	52—23

Dameklassen:

Sverige—Norge	46—30
Finnland—Danmark	34—25

Stillingen:

Sverige	14
Danmark	8
Norge	7
Finnland	3

Dameklassen:

Sverige	6
Finnland	6
Norge	4
Danmark	0

Femte runde

Astralaget fikk en stor seier mot det finske annetlaget, men Vestlandslaget tapte igjen etter en forøvrig meget jevn kamp mot det finske førstelaget. Våre damer hadde fremdeles en sjanse til å vinne, ved seier i begge sine kamper og "snille" resultater i de andre kampene, men det rakk dessværre bare til uavg-jort i overkant mot Finnland.

Sverige trengte bare to poeng til for å sikre seiren selv teoretisk i den åpne klassen, og disse poengene ordnet Stock-holmslaget ved å slå det danske pro-vinslaget stort. Københavnerlaget derimot vant klart over Göteborg, og så kom det danske damelaget med en sen-sasjon. Damene begynte plutselig å spil-le den bridgen som brakte triumfene i Europamesterskapet, og de svenske da-mene hadde ikke fnugg av sjanse.

Rundens resultater:

Norge 1—Finnland 2	44—29
Finnland 1—Norge 2	55—40
Sverige 1—Danmark 2	44—29
Danmark 1—Sverige 2	55—40

Dameklassen:

Norge—Finnland uavgj.	50—49
Danmark—Sverige	58—38

Og stillingen for slutttrunden i den åpne klassen er:

Sverige	16
Danmark	10
Norge	9
Finnland	5

Det vil med andre ord si at våre lag må ta tre poeng fra danskene i siste runde, hvis vi ikke skal havne helt på tredje-plassen. Astralaget greier vel det danske provinslaget, men vestlendin-gene får noe å gjøre hvis de vil ta po-eng fra København.

Dameklassen:

Finnland	7
Sverige	6
Norge	5
Danmark	2

Finnland og Sverige får en spennende finalekamp her. Våre damer blir sannsynligvis nummer tre, men har en sjanse til annenplassen.

Sjette runde

Det gikk bra i Norges kamper mot Danmark. Astra vant etter planen, og Vestlandslaget fikk uavgjort i overkant mot København, etter en meget spen-nende kamp. Våre damer satte punktum

The European Bridge Review

Det nye internasjonale magasinet i engelsk sprogdrakt kommer med sitt første nummer i september.

Blant medarbeiderne i dette nummer kan nevnes:

Rolf Bøe, George Coffin, Robert Darvas, Herman Filarski, Charles Goren, M. Harrison-Gray, Eric Jannersten, A. Lukács och Erik Schubert.

68 sider — 12 nummer pr. år.

Abonnement for 1950 (inklusive septembernummeret) kan tegnes gjennom Bridgejournalen, Eugenielt. 1, Oslo. Postgirokonto 134 29.

Abonnementspris kr. 25.— pr. år.

for turneringen ved å vinne stort over danskene, og det er verdt å legge merke til at deres minuspoeng i denne kampen var mindre enn i noen annen kamp i hele turneringen.

Svenskene befestet sin seier i den åpne klassen ved å vinne begge kampene. I dameklassen var det heller aldri noen tvil, svenskene spilte i stor stil og de finske damene kom ikke opp mot hva de hadde ydet før i turneringen.

Resultatene:

Norge 1—Danmark 2	51—38
Norge 2—Danmark 1 uavgj.	52—49
Sverige 1—Finland 2	80—26
Sverige 2—Finland 1	52—44

Dameklassen:

Norge—Danmark	39—17
Sverige—Finland	69—36

Og dermed er sluttresultatet:

Åpen klasse:

Sverige	20	+193
Norge	12	+ 38
Danmark	11	— 24
Finland	5	—207

Dameklassen:

Sverige	8	+41
(fruene Werner, Wennberg, Ericsson og Se-gander)		
Norge	7	+24
(fruene Farup, Hauger, Herseth og Nielssen)		
Finland	7	+ 5
(fruene D. Runeberg, U. Runeberg, von Born og Ramsay)		
Danmark	2	—70
(fruene Damm, Fraenckel, Kiildsen og Wil-ming).		

De enkelte lagresultater i den åpne klassen var:

- Sverige 1 12 + 188
(Lilliehöök, Wohlin, Bromé, Kjell Dahl)
- Norge 1 8 + 44
(Bundi, Christiansen, Falck-Pedersen, Halle, Schröder-Nielsen)
- Sverige 2 8 + 35
(Sundin, von Barth, Wennberg, Christensson)
- Danmark 1 8 + 34
(Kaalund-Jørgensen, Mortensen, Folkman, Tegner, Schuberth, Kruse-Hansen)
- Norge 2 4 — 27
(Bolseth, Bø, Dahlen, Giørtz, Peterson, Vegsund)
- Danmark 2 3 — 63
(Ruder, Skotte, Blicher, Ginsborg, Aagaard, Schousbøll)
- Finland 2 3 — 100
(Packalén, Fagerman, Gustafsson, Aarnio, Solin)
- Finland 1 2 — 111
(Runeberg, Furuhjelm, Lindholm, Sourander)

Spill fra Nordisk

Når vi skal fortelle om spillene fra Nordisk beskriver vi turneringen best gjennom å berette om et par av de norske katastrofespillene i den første ulykksalige kampen mot Sverige.

Vest gir, ingen i sonen:

♠ 10-7-6-2	♠ K-D-9-4	♠ kn-5
♥ E-10-8-2	♥ 7-5-4	♥ kn-9-6
♦ D-4	♦ 7-3	♦ kn-9-8-6-2
♣ 10-6-2	♣ E-D-9-4	♣ K-kn-3

	N	
V	Ö	S

♠ E-8-3	♠ kn-5
♥ K-D-3	♥ kn-9-6
♦ E-K-10-5	♦ kn-9-8-6-2
♣ 8-7-5	♣ K-kn-3

Ved det ene bordet åpnet Lilliehöök (Nord) med en kløver, og Schröder-Nielsen (Øst) slengte inn en sparmelding for å forstyrre. Wohlin sa to ruter, og ingen kan vel klandre Halle for at han sa to spar. Den ble doblet av Wohlin, og resultatet ble tre betes, 500 poeng til Sverige. Nord—Syd begynte med fire ganger spar, deretter kom kløver, Øst knep med knekten og fikk beholde stikket, så hjerterknekt, Syd dekket og Vest fikk for esset, ny hjerter, som Syd tok. Han fortsatte med ruter-kongen og en kløver, som fikk løpe til Vests konge. Så fikk Øst to hjerterstikk, men dermed var det slutt.

Ved det andre bordet havnet Chris-tiansen og Falck-Pedersen i tre grand og gikk to betes.

Øst gir, alle i sonen:

♠ 4	♠ 9-7
♥ 6-2	♥ E-K-kn-10
♦ K-kn-10-6-3-2	♦ D-9
♣ D-10-9-8	♣ E-K-kn-7-5

	N	
V	Ö	S

♠ kn-6-3	♠ E-K-D-10-8-5-2
♥ 8-7-5-3	♥ D-9-4
♦ E-7-4	♦ 8-5
♣ 4-3-2	♣ 6

Ved Schröder-Nielsens (Øst) og Halles bord gikk meldingene ganske rolig. Øst åpnet med en kløver, Syd (Wohlin) meldte to spar, Vest og Nord passet, Øst doblet og Vest tok ut med tre hjerter, som ble passet rundt og ga tre trekk som resultat.

Ved det andre bordet tok Leifene en vill sjanse, for mulig å rette opp stillingen, som var høyst prekær. Meldingene gikk:

Rolf Bøe

Bridge-turneringer

Håndbok for turneringsledere
Kan fåes hos alle bokhandlere

Øst	Syd	Vest	Nord
Bromé	Christiansen	Kjell Dahl	Falck-P.
1 ♣	D	pass	1 ♦
1 ♥	1 ♠	pass	2 gr
pass	3 gr	pass	pass
D	RD	pass	pass
pass			

Resultatet ble fire redoblede betes, 2200 poeng til Sverige.

Et av turneringens peneste spill ble spilt av Bromé i kampen mellom Sverige 1 og Danmark 2.

♠ K	♠ 10-9-5-4
♥ E-kn-8-7-6	♥ D-2
♦ K-kn-9-2	♦ E-10-4
♣ K-kn-4	♣ D-9-6-3

	N	
V	Ö	S

♠ E-D-3-2	♠ kn-8-7-6
♥ K-10-9-5-3	♥ 4
♦ D-7-5-3	♦ 8-6
♣ —	♣ E-10-8-7-5-2

Meldingene gikk med Øst som giver og Øst—Vest i sonen:

Øst	Syd	Vest	Nord
Skotte	Bromé	Ruder	Kjell Dahl
pass	pass	1 ♦	pass
1 ♠	2 ♣	2 ♠	3 ♣
3 ♠	5 ♣	pass	pass
D	pass	pass	pass

Vest begynte med sparesset, og etter å ha oppdaget Nord's singel konge skiftet han til liten hjerter. Bordets ess tok stikket, så fulgte hjerterkongen og en hjerterstjeling. Deretter kom ruter, bordets knekt ble lagt på, og Øst kom inn på esset. Han fortsatte med spar, bordet stjal og innkasserte ruterkongen. Deretter kom krysstjeling, inntil følgende posisjon var etablert:

♠ —	♠ kn
♥ —	♥ 9-2
♦ —	♦ K

	N	
V	Ö	S

♠ —	♠ —
♥ —	♥ —
♦ —	♦ —
♣ —	♣ D-9-6-3

♠ kn	♠ —
♥ —	♥ —
♦ —	♦ —
♣ E-10-8	♣ —

Bordet var inne og spilte hjerter, Øst var nødt til å følge på med en liten trumf, og Syd stjal med återten. Der-

etter kom sparknekten, Nord stjal med kløverkongen. Øst måtte følge trumf igjen, og når Nord nå spilte ruter fra bordet er Østs kløver ikke værdt en sur sill.

♠ 7-4-3	♥ K-5-2	♦ 7-6-4-3	♣ E-K-kn	kn-6
♥ K-kn-10-7-6-5	♥ E-8-4	♦ 7-6-4-3	♣ E-K-kn	3
♦ kn-10-9-8	♦ 7-6-4-3	♣ 10-7-6-5-4-3-2	♣ E-K-kn	D-5-3
♣ —	♣ E-K-kn	♣ 10-7-6-5-4-3-2	♣ E-K-kn	10-7-6-5-4-3-2
	♠ E-D-10-9-8		♠ E-D-10-9-8	
	♥ D-9-2		♥ D-9-2	
	♦ E-K		♦ E-K	
	♣ D-9-8		♣ D-9-8	

Dette spillet kom i kampen mellom Norges og Sveriges damer. Begge Syd-spillerne var havnet i seks spar, og begge klarte seg ved en eliminasjon, men ikke på den samme måten.

Hvor den svenske fru Carin Ericson satt Syd kom ruter ut. Den ble stukket på egen hånd, så kom tre ganger trumf, ruteresset og kløveresset. Da renonsen i kløver ble oppdaget var Vests hånd lett å telle. Syd fortsatte med ruter fra bordet, som ble stjålet, inn på kløver igjen og ny ruterstjeling. Inn på bordet på kløver igjen for tredje gang, og så kom hjerter fire. Øst la liten, og Syd knep med nieren. Vest kom inn, men hadde nå bare hjerter tilbake og måtte gi Syd favor.

Fru Randi Herseth fikk det samme utspillet, og den videre spilleføringen gikk på samme måte, inntil en ruter var stjålet. Men så gikk fru Herseth inn på bordet igjen på kløver, spilte sin siste ruter og kastet en hjerter hos seg selv. Vest kom inn, og var like hjelpe-løs.

Småplukk fra Nordisk

Selv om Finland ikke fikk det så bra som ønsket i den åpne klassen så var det lyspunkter. Det finske damelagets innsats var strålende, det er første gangen Finland har spilt en finale-kamp i et internasjonalt mesterskap.

Den store finske triumfen var imidlertid arrangementet, i Skoruopos regi. Han og hans assistenter hadde gjort alt de kunne for at det skulle bli vellykket, og det ble det også. Vi er nødt til å sammenligne med Paris, og hvis franskmennene hadde kunnet arrangere

EM bare tiendeparten så flott hadde det vært grunn til å gi dem blomster istedenfor kritikk.

Arrangementet for pressen var således det beste vi noengang har sett. Det "bodde" et fenomen i dette rummet, som sto til tjeneste med allting. Han talte alle de skandinaviske sprøene like godt, så de utenlandske journalistene var til å begynne med i villrede om hans nasjonalitet. Danskene mente han var dansk, svenskene trodde han var svensk, osv. Han var spesialist i å prate med telefondamene også, for når han bestilte samtaler til utlandet kom de like kvikt som om det skulle ha vært en lokalsamtale. Og det gjorde det slett ikke når en annen stakker prøvde å ringe.

Til finessene i presserummet hørte også skrivemaskiner, papir og blyanter i rikelig mengde. Resultatene kom like fort til presserummet som på oppslags-tavlen, og spillene forelå fem minutter etterat kampene var ferdig. Det kan kalles organisasjon. I Paris fikk vi spillene tre dager etter, hvis vi idetheletatt fik dem.

Representantene for de nordiske forbundene diskuterte turneringens fortsatte eksistens. Man var ytterst enig om at turneringen i sin nåværende form var for dyr, den yttre rammen burde skjæres ned, og både lunchen og avslutningsbanketten gjøres langt enklere enn nå. En enkel drink en halv time før turneringen, og et glass vin etterpå ble foreslått som det normale.

Derimot var alle enige om turneringens store betydning som samlede faktor for bridgen i Norden. Derfor ville man heller ikke gå til noen innskrenkning av deltagerantallet, da bredden burde få anledning til å komme fram. Det ble foreslått at alle tre lag fra et land, også damelaget, skulle telle i det samlede resultatet, men at beste damelag fremdeles skulle få titelen nordiske damemestre. Videre ble det foreslått å arrangere turneringen annethvert år, hvilket skulle innebære at den neste gang blir spilt i Oslo i 1951.

Det er unfair å presse motstanderne til å ettergi straffen for en forseelse.

Resultatet i Kjøbenhavn var riktig

H. W. Filarski

Det var ingen som ble overrasket på grunn av resultatene i årets Europamesterskap i Paris. De beste lagene fra Kjøbenhavn ifjor viste at resultatene dengang ikke var noen tilfeldighet, men ganske enkelt overlegenhet. Etter to års internasjonale turneringer er det ingen som helst tvil om tre ting:

1. England har det beste laget i Europa. Deres bedømmelser i meldinger og spill har i lengden vist seg være den beste. Samarbeidet med makker er utmerket, og jeg tror at alle lag har noe å lære av engelskmennenes usedvanlige opptreden mot makker.

2. Sverige har det nest beste laget. Andre lag kan også gjøre en god kamp iblant, men siden gjør de svake kamper. De svenske spillerne har vist at de kan spille en lang rad kamper uten større feil. Det er det solide svenske spillet som gjør at de kan vinne vanskelige kamper.

3. Hvis man ser bort fra Finland og Irland har de øvrige nasjonene ganske bra lag — de fleste av dem kan bli nummer tre med litt tur. Det ser ut som om det norske laget har størst rett til tredjeplassen. Nordmennene var alene om å kunne slå engelskmennene og som helhet betraktet var de norske resultatene gode.

Det hollandske lagets dårlige plassering er kanskje en overraskelse for de fleste, men ikke for meg. Jeg skrev i disse spaltene for noen måneder siden at det vårt lag kunne håpe på var en plass midt i tabellen. Selv om jeg anser mitt lag kapabelt til å vinne noen vanskelige kamper, så spiller vi ikke støtt nok. De nye spillerne vi sendte til Paris spilte ikke over evne, de hadde tvert i mot ikke nerver til å nå sin vanlige standard engang. Det var grunnen til at vi tapte tre kamper, mot Irland, Finland og Belgia, som jeg tror vi ikke hadde behov å tape med vår sterkeste oppstilling.

Det er ikke noen propagandafrase når jeg sier at vårt hollandske lag var meget uheldig i Paris. I et par kamper fortjente vi våre tap, som f. eks. mot Sverige, men i en del av de andre kampene hadde våre motstandere en slik tur at man nesten ikke tror det er sant. Vi klarte å spille uavgjort mot Eng-

land, men jeg våger å påstå at det resultatet ikke ga noe riktig bilde av kampen. England burde ha tapt, og det var rett og slett et mirakler i første omgang som reddet dem fra tap med femten poeng. Det første miraklet var fire spar i sonen, hvor to rutertapere er umulig å komme fra. Kløveress manglet også, og måtte sitte foran kongen for at det skulle være noen sjanse. Når disse tre stikkene var avgitt hadde spilleren ikke råd til å tape noe trumfstikk, med en farge som var fordelt med nieren tredje på bordet og ess, konge, ti femte på egen hånd. De vet nok at den største sjansen til å klare seg her er dobbeltfinessen, men tross tilstrekkelig med inntak slo spilleren esset og kongen, og damen og knekten falt bak ham! Ved vårt bord nøyde vi oss med en delkontrakt, og tapte seks poeng på spillet. Var det ikke utur?

Og hva sier De om dette spillet, som kostet oss ytterligere seks tapte poeng?

♠ E-kn-3	♠ 9-4-2
♥ K-7-4	♥ D-kn-5
♦ E-D-10	♦ 9-6-5-2
♣ D-10-9-7	♣ K-5-3
♠ D-10-5	♠ K-8-7-6
♥ E-9-6-3	♥ 10-8-2
♦ K-kn-8	♦ 7-4-3
♣ kn-6-4	♣ E-8-2

Nord gir, alle i sonen.

Da vi spiller med Culbertsons grand-åpning 1949 åpnet jeg med en grand på Nord's kort. Det ble pass rundt og Øst spilte ut en ruter. Alt satt som det skulle, og jeg fikk fire trekk. Øst—Vest fikk bare et kløverstikk og to hjerterstikk. Med åpne kort kan man til og med klare fem trekk.

Det engelske Nord—Syd-paret kom helt opp i fire spar! Vest spilte ut hjerteress, fulgt av en liten, og det gjorde at spilleren er nødt til å tape to hjerterstikk. En kløvertaper kan han heller ikke komme fra. For at fire spar skal kunne vinnes fordres hele fire forutsetninger, nemlig at

a) spardamen skal sitte hos Vest (50 %)

b) sparene skal sitte 3—3 (36 %)

c) Vest skal ha både kongen og knekten i ruter, og at

d) kløverfargen kan behandles slik at man slipper med en taper.

Sjansen til å klare fire spar blir $50 \times 36 \times 25 \times 75$

$\frac{100 \times 100 \times 100 \times 100}{50 \times 36 \times 25 \times 75} = 3.375\%$. Tiltross for

at det er mer enn 96 % sjanse for at det bør bli bet er det ingenting å gjøre mot kontrakten, og det kostet oss nye seks poeng. Den totale differansen i vår kamp mot England var et poeng, og hvis bare det ene spillet av de jeg har nevnt hadde vært "normalt" ville England ha tapt kampen.

I vår kamp mot Sverige gikk den andre halvrunder desidert i svensk favor. Sverige ledet etter første halvrunder med fattige tre poeng. Av de gjenværende 16 spillene ga de tre stor utdeling til Sverige. Det første av dem var:

♠ E-D-7-5		♠ K-9-8
♥ D-4		♥ 9-8-6-3
♦ E-kn-8-3		♦ 7-5-2
♣ kn-9-5		♣ 10-8-6

♥ kn-10		♠ K-9-8
♥ E-K-kn-10		♥ 9-8-6-3
♦ K-D-10		♦ 7-5-2
♣ E-D-7-3		♣ 10-8-6

♠ 6-4-3-2		♠ 10-8-6
♥ 7-5-2		♥ 9-8-6-5
♦ 9-6-4		♦ kn-4-2
♣ K-4-2		♣ K-7-4

Vest hadde gitt, og meldingene var:

<i>Werner</i>	<i>Cats</i>	<i>Kock</i>	<i>Filarski</i>
1 ♥	pass	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Det beste i denne meldeserien er vel Kocks to hjerter. Han har en så fryktelig svak hånd at den vel neppe berettiger til noen melding etter noe kjent system. Men Kock var selvfølgelig redd for at jeg skulle ha en sterk hånd, og bestemte seg derfor for en strategisk bløff for å holde meg utenfor. Så svak som jeg var hadde jeg nok holdt meg rolig etter en pass også. At Werner går i fire etter makkers svar er selvfølgelig.

Hvis De nå bare ser på Nord—Syds hender ser det ikke ut til å være store sjanser til å klare kontrakten. Som kortene sitter er det imidlertid en enkel affære. Cats begynte med spares og fortsatte med liten spar. Bordets konge kom på, og deretter kom kløver fra bor-

det. Jeg sitter alltid med en mengde bra kort så lenge det ikke spilles robber, og dennegangen hadde jeg en kløverkonge for meget. Vest fikk for damen, og siden han nå ikke lenger hadde noen forbindelse med bordet ble han nødt til å toppe hjerterne. Damen satt annen, knekten tok min siste trumf, og kløver-esset og en liten kløver godspilte det siste kort i fargen. På dette fikk han kastet en ruter taper. Det var bare å gi fra seg stikk for ruteress, så var kontrakten hjem. Vi kritiserte ikke våre lagkamerater som ikke meldte den utgangen.

Noen spill senere ble jeg av Cats presset opp i tre grand. Det var en vill sjanse for kanskje å få reddet kampen, i en annen situasjon ville han aldri ha gjort det.

♠ E-D-5-3		♠ 10-8-6
♥ 10-7-2		♥ 9-8-6-5
♦ 10		♦ kn-4-2
♣ D-10-9-5-3		♣ K-7-4

♠ K-kn-9		♠ 10-8-6
♥ E-kn-4		♥ 9-8-6-5
♦ K-5-3		♦ kn-4-2
♣ E-8-6-2		♣ K-7-4

♠ 7-4-2		♠ 10-8-6
♥ K-D-3		♥ 9-8-6-5
♦ E-D-9-8-7-6		♦ kn-4-2
♣ kn		♣ K-7-4

Jeg åpnet med en ruter på Syds kort. Werner satt Vest og passet. Cats meldte en spar, og Kock passet. Jeg gjentok ruterne, Cats sa tre kløver, og så meldte jeg tre grand.

Werner begynte med kløver to, jeg la lavt fra bordet og Kock satte i kongen. Det var ikke bra spilt av Kock, det er jo stor fare for at jeg har esset singel, og forøvrig hadde jeg aldri klart å godspille kløverne på bordet hvis han hadde satt i syveren. Fordi jeg på grunn av manglende inntømster ikke kan få godspilt kløverne er spillet dødsdømt. Når ikke knekten faller, og Vest har hjerteresset, er det ikke tilstrekkelig inntømster til Syds hånd for å etablere og innkassere ruterstikkene.

Kock tok også med kløverkongen, og ga hjerter fem tilbake. Jeg la kongen, og Werner gikk på med esset. Hvis Werner lar være å ta for hjerteresset her er kontrakten også dødsdømt, men han trodde kanskje at Kock hadde damen, når han startet med femmeren. Werner fortsatte med hjerterknekten, og nå kan Syd skrinlegge enhver plan om mange ruterstikk, fordi inntømskortet er borte.

Jeg måtte nå ta for damen, og så var

min eneste sjanse å få godspilt kløverne. Følgelig spilte jeg en spar og Werner gikk på med knekten. Stillingen er nå:

♠ E-D-5-3		♠ 10-8-6
♥ 10		♥ 9-8
♦ 10		♦ kn-4-2
♣ D-10-9-5		♣ 7-4

♠ K-kn-9		♠ 10-8-6
♥ 4		♥ 9-8
♦ K-5-3		♦ kn-4-2
♣ E-8-6		♣ 7-4

♠ 7-4-2		♠ 10-8-6
♥ 3		♥ 9-8
♦ E-D-9-8-7-6		♦ kn-4-2
♣ —		♣ 7-4

Jeg hadde også spilt en liten spar, og Werner satte i knekten. Hvis jeg bare kjenner fordelingen, er det ikke så vanskelig å klare seg ved å la sparknekten beholde stikket. Da kan jeg få tre sparstikk, tre kløverstikk, to hjerterstikk og et ruterstikk. Hvis sparknekten får beholde stikket, fortsetter Vest vel med hjerter så bordet kommer inn. En kløver spilles, Vest tar for esset og gir kløver igjen. Bordet kommer inn, og for å få tatt sparfinessen må jeg spille meg hjem på ruteresset. Men jeg kan faktisk ikke vite at sparene sitter 3—3 og at Øst ikke har ruterkongen. Vest har allerede vist kløveress, hjerteress og knekt, og hvis det skal være noen sjanse til å vinne må han ha sparkkongen også. Vest passet på min åpningsmelding, det er derfor sannsynlig at Øst har ruterkongen. Og hvis Øst har dette kortet, vinner jeg ved å knipe med damen. Med alle disse mulighetene for øyet stakk jeg med spardamen og spilte kløver. Werner kom inn og satte bordet inn igjen på hjerterti. Så tok jeg kløverne mine, og fortsatte med sparesst. Werner la kongen. Deretter tok jeg ruterfinessen, og hadde vunnet spillet mitt hvis Vest opprinnelig hadde hatt:

♠K-kn ♥E-kn-4 ♦K-kn-5-3 ♣E-8-6-2

I så fall må Vest i sluttspillet gi ruter tilbake til min saks. Men som det nå var satt også ruterkongen tredje og jeg gikk to bet. Kock kom inn på spartieren og tok et hjerterstikk.

Jeg regner faktisk med at jeg spilte helt korrekt, uten å gjøre det "stora misstag" som Werner skriver om i sin bridgespalte, når han analyserer spillet.

Lillichöök—Wohlin ved det andre bordet nøyte seg med den korrekte kontrakten to ruter, og den gikk selvfølgelig hjem.

European Bridge Leagues kongress

European Bridge League ledes av et styre — Executive Committee — og ved siden av seg har dette styret en turneringskomitee — Tournament Committee. Begge er ansvarlig ovenfor kongressen, som kommer sammen en gang i året. I kongressen har hver tilsluttet nasjon to representanter, men bare en stemme.

Kongressen holdt sitt første møte mandag 4. juli, før turneringen begynte. Man begynte med loddtrekningen, og gikk siden over til dagens hovedspørsmål — de forskjellige systemene. Etter en livlig debatt ble samtlige pars innsendte systemer godkjent, men bare for dette året. Samtidig fikk Tournament Committee i oppdrag å komme med en ny spilleplan, hvis deltagerantallet skulle vokse til neste år.

Dagen etter holdt Tournament Committee sitt møte, og vedtok å oversende til kongressen følgende forslag: Hvis det deltar høyst 14 nasjoner spilles alle mot alle, som i år, med kamper på 32 spill. Med flere enn 14 nasjoner deles landene inn i to puljer på grunnlag av fjorårets resultater. Innen puljen spiller man en kamp på 32 spill mot hver motstander. De to beste nasjonene i hver pulje går til semifinalen, som spilles etter utslagssystemet. Det beste laget fra den ene puljen spiller mot toeren i den andre, og omvendt. Semifinalene skal spilles enten med 64 eller 96 spill, og tilslutt møtes de to vinnerne til en finalekamp på 96 spill.

Til neste år inndeles puljene slik at vinneren spiller i pulje A, nr. 2 og 3 i pulje B, nr. 4 i pulje A, nr. 5 i pulje B og så videre.

Fredag ble kongressens siste møte holdt. Her ble Østerrike og Sveits opp tatt som nye medlemmer, mens Spanias søknad ikke ble god tatt. Begrunnelsen var at det spanske forbundet ikke regnes for å være tilstrekkelig organisert.

Det neste punktet var det vanskelige spørsmålet om når nye system skal godkjennes. Turneringskomiteens formann, disponent N. M. Nielsen, Norge, holdt fast ved sin oppfatning at visse kunstige konvensjoner kunne forbyes ved EBLs turneringer i overensstemmelse med de

ETTER EM

Bridgejournalens utsendte medarbeider

Når man har fått hverdagen i blodet igjen etter de hektiske dagene i Paris, kan man sitte i ro og mak hjemme i sin egen stue og la inntrykkene passere revy. Da ser man det hele på mer avstand, og får bedre oversikt.

Det er ikke tvil om at det engelske laget var turneringens beste. Fremfor alt var det sikrere enn sine motstandere. Andre lag kunne kanskje i sine beste øyeblikk overtreffe det, det ble jo uavgjort mot Holland og senere endog tap mot Norge, men i det lange løp var det ingenting å stille opp.

Det er blitt den alminnelige oppfatningen hjemme hos oss at den engelske meldeteknikken er svakere enn vår egen, men nå er jeg ikke så sikker på det lenger. England har vunnet begge Europamesterskapene etter krigen, og det samme laget vant stort over noe av det beste amerikanerne klarte å stille opp. Går vi gjennom spillene fra disse tre turneringene, viser det seg at engelskmennene gjennomgående havner i flere presise kontrakter enn noen andre.

Vi har da ingenting annet å gjøre enn å sette oss ned og studere den engelske meldeteknikken. Det er *Acol* som vi kjenner best — ikke fordi det er det systemet som brukes mest i England — men fordi vinnerne i disse tre kampene bruker *Acol*.

Acol er bygget på Culbertson, men det er et langt friere og mer elastisk system, hvor spillerne får full adgang til å benytte seg av sin personlige oppfatning. Det heter ikke i *Acol* at man skal

ha så og så mange honnørstikk (eller punkter, som engelskmennene bruker) for en melding, men man skal avgi meldingen hvis man har lyst til det. Systemet blir på denne måten meget individualistisk, og neppe anbefalelsesverdig for andre enn spillere i den rene toppklassen. Men i hendene på slike spillere er det et verdifullt instrument. Sunne, logiske konvensjoner, og alt bygget så naturlig som mulig, uten fiksfakserier.

Her er noen eksempler fra Paris:

Vest gir, ingen i farensonen.

♠ D			
♥ K-8-5-3			
♦ 4-3			
♣ E-10-9-7-6-4			
♠ E-kn-10-9-6-3			♥ 7-5
♥ D-9-2			♦ kn-6-4
♦ 10-7			♠ E-K-kn-9-8-5
♣ 8-3			♣ kn-2
			♠ K-8-4-2
			♥ E-10-7
			♦ D-6-2
			♣ K-D-5

Spillet er hentet fra kampen mellom England og Frankrike. Det engelske Nord—Sydparet, Konstam og Harrison-Gray, meldte:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♣	1 ♦	1 ♠
pass	2 ♣	pass	3 gr
pass	pass	pass	

Som kortene sitter kan spillet ikke betes. Spilleren har åtte sikre stikk i

nye lovenes § 43. Det ble en meget inngående diskusjon, og enden på det ble at hvert lag i god tid før turneringen skulle sende beskjed om sitt system til EBLs generalsekretær, hvoretter Executive Committee og Tournament Committee skulle ta stilling til spørsmålet. Selv spillere som ikke var sikre på å få delta skulle kunne sende inn sitt system, for å høre EBLs oppfatning.

Og så var det valg. Svensken Emil Henriques hadde frasagt seg gjenvalg i Executive Committee, og i hans sted ble valgt grev Carl Bonde, Sverige. De

øvrige medlemmene ble gjenvalgt, og komiteen fikk deved følgende utseende: Sir Noel Mobbs, England, president, baron de Nexon, Frankrike, J. Oudry, Belgia, grev Carl Bonde, Sverige og H. Dedichen, Danmark, sekretær. Turneringskomiteen fikk delvis et nytt utseende, nemlig: N. M. Nielsen, Norge, formann, S. Woodward, England, R. F. Skoruopo, Finland, Larrivoir, Frankrike og E. Werner, Sverige.

Til slutt ble det bestemt at Europamesterskapet 1950 skulle spilles i London, 1951 i Firenze og 1952 i Helsingfors.

hjerter og kløver, og det niende må komme i spar eller ruter. Ved det andre bordet, hvor engelskmennene Schapiro og Reese satt Øst—Vest, ble det meldt:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	3 ♦	pass
pass	pass		

Her kom Nord—Syd altså idetheletatt ikke til ordet. Resultatet ble to beter, —100, men spillet ga jo likevel en pen fortjeneste. Det var diskusjon om dette spillet i den engelske leiren, de fleste mente at Reese skulle passe på Schapiro to spar, men det spiller jo ikke så stor rolle.

Legg merke til de lette åpningsmeldingene ved begge bord. Hverken Vests eller Nords hånd er åpningsberettiget etter vår oppfatning, men engelskmennene åpner gladelig gang på gang.

Her er et lignende spill, fra kampen mellom England og Sverige:

♠ 8-2			
♥ E-8-7			
♦ kn-8-2			
♣ K-9-7-6-3			
♠ K-D-5-3			♥ E-10-9-7
♥ 6			♦ 10-5-4
♦ E-10-9-7-5			♥ D-4-3
♣ D-kn-5			♠ E-10-2
			♠ kn-6-4
			♥ K-D-kn-9-4-3
			♦ K-6
			♣ 8-4

Ved det ene bordet gikk meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
Lilliehöök	Reese	Wohlin	Schapiro
pass	1 ♥!	1 ♠	2 ♥
2 ♠	pass	pass	pass

Øst—Vest har fire spar i kortene, men den er jo ikke så lett å få meldt når motparten er så aggressiv. Men engelskmennene fant fram:

Øst	Syd	Vest	Nord
H.-Gray	Werner	Meredith	Kock
pass	pass	1 ♦	pass
1 ♠	2 ♥	2 ♠	pass
3 ♦	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Ved begge bord ble resultatet fem trekk, men engelskmennene vant stort på spillet.

Det svenske laget, som atter en gang plaserte seg som nummer to, viste påny sin klasse og sitt sikre maskinmessige spill, som alltid gir så gode resultater. Det var imidlertid denne gangen to kamper hvor svenskene spilte under sin klasse, nemlig mot Belgia og mot England.

I kampen mot Belgia hadde Werner og Kock tatt seg fri, men i pausen kom et nødrops fra Quai d'Orsay, og paret tippet opp da annen halvrunde skulle begynne. Det var imidlertid forsent å gjøre noe, slaget var allerede tapt.

Det er et stort spørsmål hvorfor de svenske reservene ikke gjør seg bedre i Europamesterskapet. At svenskene har flere par i toppklassen har vist seg f. eks. i Nordisk år.

Men hvorfor spiller de svenske reservene så langt dårligere i EM? Spørsmålet er om det ikke kommer av den svenske lagtaktikken. De fire ordinære spillerne sitter ved bordet så lenge de orker, mens reservene går yrkesløse omkring. Så kommer beskjeden: — Se her grabbar, nå får dere spille en kamp. Men gjør endelig ikke noe galt så dere ødelegger. Så setter de seg ned med den forvissningen at hvis det går bra så har de ikke gjort mer enn ventet, slått et svakt motstanderlag, men hvis det går dårlig så er det dem som har ødelagt det hele. Det er meget vanskelig å debutere under slike forhold.

Engelskmennens reserver var ikke bedre enn de svenske, etter min oppfatning, men de ble vist mer tillit. Riktignok ble de også kastet ut etter en svak runde, for eksempel etter første halvrunde mot Norge, men gjennomgående fikk de engelske reservene forståelsen av at de var med i en enhet, et syvmannslag, mns det svenske laget besto av fire spillere med to reserver.

Spørsmålet er om ikke dette gjorde utslaget i kampen mellom England og Sverige også. Engelskmennene møtte friske og uthvilte, mens det var et trett svensk lag som stilte opp. Det er den eneste måten den relativt store svenske feilprosenten kan forklares på.

Men svenskene fikk vist sine presisjonsmeldinger også i denne kampen.

Vest gir, alle i faresonen:

♠ E-7-5-4		♠ D-kn-10									
♥ 2		♥ 7-6									
♦ D-kn		♦ K-10-7-5-4									
♣ K-kn-10-8-5-3		♣ E-9-6									
♠ K-9-2		♠ D-kn-10									
♥ E-K-D-9		♥ 7-6									
♦ 8-6-2		♦ K-10-7-5-4									
♣ D-7-4		♣ E-9-6									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ö		S		
	N										
V		Ö									
	S										
		♠ 8-6-3									
		♥ kn-10-8-5-4-3									
		♦ E-9-3									
		♣ 2									

Engelskmennene som Øst—Vest havnet i en umulig tre grand:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♣	2 ♦	pass
2 gr	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Det ble en bet. Lilliehöök og Wohlin stanset presist og sikkert på to grand:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	2 gr	pass
pass	pass		

med to trekk som resultat. Østs sparmelding er et ledd i det såkalte "Efos" system, hvor svarhånden avgir den billigste kravmeldingen uten å ta hensyn til fargens meldbarhet.

Danmark var turneringens store overraskelse. Vi har for visst at det har vært mange individuelt gode danske spillere, men et eller annet har før som regel bestandig klikket. Det har gått bra en lang stund, men så har deres gjennomgående for harde meldinger ført dem opp i store katastrofer. I år gikk det imidlertid glimrende, helt til nest siste runde hadde danskene faktisk en seiersjans. Men i den avgjørende kampen mot Sverige i nest siste runde kom den danske kardinalfeilen fram igjen i dette spillet:

♠ D-4		♠ 6									
♥ E-D-5-4-2		♥ K-kn-10-8-									
♦ K-9-8-6		♦ 6-3									
♣ 10-2		♦ 7-3									
♠ kn-9-7-5-2		♠ E-K-D-kn									
♥ —		♥ E-K-10-8-3									
♦ E-kn-10-2		♥ 9-7									
♣ 9-7-5-4		♦ D-5-4									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ö		S		
	N										
V		Ö									
	S										
		♣ 8-6-3									

Danskenes Øst—Vestpar kom i fem kløver, slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	2 ♣	2 ♠
3 ♣	pass	3 ♥	pass
4 ♦	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

Sparkongen kom ut, og resultatet ble tre betar.

Ved det andre bordet kom det danske paret også ut og kjøre:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	1 ♠
pass	1 gr	pass	2 ♠
D	pass	pass	2 gr
D	pass	pass	pass

Også her ble det tre betar, og 800 poeng for Sverige, men her er det tross alt ikke så meget å innvende på meldingene. Men den danske Øst-spilleren ved bord 1 burde absolutt ha passet i første runde, når motstanderne melder hans beste farge. Pass og se hva som hender, er oppskriften i en slik situasjon.

Det norske laget kan få karakteren fredsstillende, men ikke mer. Hvis jeg skulle ha bedømt laget etterat første halvdel av turneringen var spilt, ville jeg ha sagt det absolutt ikke var tilfredsstillende, men spurten var jo fin. Særlig kampen mot England. Jeg kan ikke dy meg for å referere Harrison-Gray, den engelske lagkapteinens uttalelser i "Contract Bridge Journal":

Nå kom vårt eneste nederlag. Vi kan kanskje skyldte på reaksjonen etter vår store seier i middagskampen (mot Sverige) men sannheten er at vi møtte nordmennene nettopp som de begynte å komme i den drepende formen som brakte dem opp blant lederne i slutten av turneringen. Hvis vi hadde gjort vårt aller beste kunne vi kanskje ha klart uavgjort, men jeg tror ikke vi kunne ha vunnet.

Våre motstandere var Trygve Sommerfelt — en inspirerende lagkapten — og Robert Larsen, en av turneringens fineste individuelle spillere; en brilliant kortspiller og analytiker som dominerte hele kampen. Ved det andre bordet satt Iver Andresen og Ivar Dæhlin, som spilte ekstraordinært støtt og sikkert.

En slik attest av mestrene er jo ikke så dumt å få.

Blant de norske plusspillene nevner vi et mot Holland, hvor begge våre par fikk en delkontrakt:

Vest gir, Øst—Vest i faresonen.

♠ 10-4-2		♠ kn-7									
♥ 10-8-6		♥ E-5-4									
♦ 9-7-6		♦ K-kn-3									
♣ E-8-7-2		♣ K-9-6-5-4									
♠ D-8-5		♠ E-K-9-6-3									
♥ kn-9-7-2		♥ K-D-3									
♦ E-5-2		♦ D-10-8-4									
♣ D-kn-3		♣ 10									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ö		S		
	N										
V		Ö									
	S										

Larsen og Sommerfelt som Nord—Syd meldte:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♠
pass	1 gr	pass	2 ♠
pass	pass	pass	

Hjertet to kom ut, og Sommerfelt sikret seg nokså lett ni stikk, som ga en score på 140 poeng. Ved det andre bordet fikk Dæhlin og Andresen spille to grand, etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♠
pass	pass	2 ♣	2 ♦
2 gr	pass	pass	pass

Spar to kom ut, Andresen fikk også ni stikk, og en plus på 150.

Nøkkelmeldingen i dette spillet er Robert Larssens grandmelding ved bord 1, som bremser på Østs lyst til å melde. Når Nord passer, som ved bord 2, kommer Øst—Vest igang.

Forøvrig var alle de forskjellige konvensjonene og systemene et særpregt trekk i Paris. Vi har sett turneringer med mange systemer før, men et slikt virvar som i Paris har vi aldri sett.

Italienerne brukte for eksempel en kløveråpning for å spørre makker etter ess og konger. Svaret en ruter be- nektet så høye kort, en hjertes viste en konge, en spar viste et ess, en grand viste et ess og en konge, og så videre. Under det videre meldingsforløpet var enhver melding i ny farge fra kløver- åpneren krav for en runde, først når han gjentok en farge, meldte grand, eller utgang var nådd, hadde svarhånden lov til å passe. En kløver var den eneste kravåpningen, som toåpninger brukte de de svake Four Aces'.

Det ene belgiske paret spilte noe de selv kalte for common sense (sunn fornuft) men når den sunne fornuften tilsier kløveråpning med syv gående ruter og to kløver, makker svarer to kløver med dobbelton, og med resten av ruterne, så må det være noe annet enn den sunne fornuften for å forstå hverandre.

Islendingene hadde sin to-kløveråpning med en rekke Herberthsvar, franskmennene brukte Canapé, hvor man åpnet med de korteste fargene og fortsatte med de lengste, danskene brukte One-over-One, Lilliehöök—Wohlin brukte "Efos", og midt oppe i dette kom en rekke par som påsto de spilte Culbertson, men som i virkeligheten hadde et system som lå temmelig langt ifra hans idéer. Det kan hende de ikke selv er seg dette bevisst, for i mange land har betegnelsen "Culbertson" gått over til det systemet som brukes mest i landet, og som er utviklet av spillerne selv — på basis av Culbertsons idéer.

Vi slutter med en ganske morsom historie. Etter kampen mellom Sverige og England satt en del skandinaver og pratet sammen, blant annet Wohlin, Schubert og Bøe. Wohlin pratet om et spill han og hans makker ikke hadde meldt riktig, og så fant Schubert ut at han og Bøe skulle prøve isteden.

— Er du garn, sa Bøe. — Det eneste vi er enige om i meldinger er at vi er uenige om alt.

— Vi prøver, sa Schubert. — Vi bruker sunn fornuft og enkle konvensjoner.

Wohlin skrev opp hendene på to lapper, og de fikk hver sin. Hendene var:

♠ —		♠ E-K-6-5									
♥ E-K-D-8-6		♥ 9-2									
♦ D-8-3		♦ E-10-9-2									
♣ K-8-7-4-2		♣ E-10-6									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ö		S		
	N										
V		Ö									
	S										

Schubert fikk Østs hånd, og Bøe, som åpner, fikk Vests. De meldte:

1 ♥	2 ♦
3 ♣	3 ♠
4 ♦	4 gr
5 ♦	6 ♣

Det viste seg at Lilliehöök og Wohlin hadde meldt:

1 ♥	1 ♠
2 ♣	3 ♦
3 ♥	3 gr

KONTINENTENES KAMP

England slo USA i etterkrigstidens viktigste kamp

Det har vært så mange bridgebegivenheter i den senere tiden at vi faktisk ikke har hatt plass til å kommentere den engelske seiren over amerikanerne i mai måned. Det gjalt en kamp mellom et amerikansk og to engelske lag om "Crowninshield Trophy", hvor amerikanerne spilte en kamp på 96 spill mot hvert av de engelske lagene.

Det amerikanske laget var valgt ut med megen omhu. Det besto av John R. Crawford, Peter Leventritt, George Rapee og Samuel M. Stayman. Laget hadde nettopp vunnet den amerikanske "Springold Cup", som amerikanerne med sin vanlige kledelige beskjedenhet kaller for verdensmesterskap for firemannslag. At ikke et eneste europeisk lag noengang har deltatt i dette "verdensmesterskapet" spiller tydeligvis mindre rolle. Vi kjenner jo parallellen fra

og engelskmennene Meredith og Harrison-Gray:

1 ♡	1 ♠
2 ♣	3 gr

Wohlin synes det var rart at Schubert og Bøe, som aldri hadde spilt sammen skulle finne bedre fram, og så ble man enig om å finne to vidt fremmede spillere og se hvordan det ville gå. Vel, man fant nordmannen Stang Wolff og italieneren Chiaradza, og med Stang Wolff som åpner gikk meldingene:

1 ♡	2 ♢
2 ♠	2 ♣
3 ♣	4 ♣
4 ♢	4 ♡
5 ♠	6 ♣

Sunn fornuft var den eneste avtalen. Hva er moralen av denne historien?

For det første at man kan komme langt med sunn fornuft, og for det annet at spillerne ved bordet føler seg temmelig bundet under en slik viktig kamp. Siden begge parene som fikk prøve seg etterpå havnet i seks kløver, må man vel si at den er lett å melde, og at derfor både engelskmennene og svenskene ville ha funnet fram i en mindre turnering, hvor nervepresset ikke er så stort som under EM. Tenk på det når De bedømmer en feil.

tidligere — i 1933 vant Culbertson en kamp mot et engelsk lag som han selv hadde valgt ut, og så ble han "verdensmester" han også. At engelskmennene en måned før hadde stilt et langt sterkere lag i Europamesterskapet, og at dette engelske laget hadde fått herlig juling bl. a. av Østerrike, Holland og Norge, spilte tydeligvis ingen rolle den gang heller.

En av de amerikanske spillerne — George Rapee — hadde dessuten nettopp vunnet "verdensmestrenes individuelle verdensmesterskap", hvor 36 av de beste amerikanske spillerne var invitert.

Men selv om vi europeere ikke er villig til å anerkjenne disse "verdensmesterskapene" så forteller titlene oss at det var et førsteklases amerikansk lag som kom til England, formodentlig det beste som kunne stilles. Riktignok var Peter Leventritt bare reserve på det laget som vant Springold Cup. Crawford's ordinære partner kunne ikke spille, men Leventritt er regnet som en absolutt toppspiller han også, og er Crawford's halvoffisielle makker.

Mot dette laget stilte engelskmennene to forskjellige lag. Det første laget, fra Crockfords Club, besto av fire av årets og fjorårets europamestre, nemlig Harrison-Gray, Kenneth Konstam, Boris Schapiro og Terence Reese, alle så kjente at det ikke er nødvendig med noen presentasjon. Det andre engelske laget fra Hamilton Club var langt svakere.

England vant Crowninshield Trophy med 30 poeng, altså et overstikk. Både engelskmennene og amerikanerne foretrekker å spille med direkte score — uten matchpoeng. Men det engelske førstelaget vant sin kamp med 2950 poeng, og det skulle ikke være urettferdig å regne denne første kampen som en landskamp mellom England og USA. Ja man kan kanskje regne den som et uoffisielt verdensmesterskap, all den tid det engelske laget er europeiske mestre og det amerikanske "verdensmestre", som kanskje kan oversettes til amerikanske mestre i vår mindre lettsindige omgang med titler.

Kampen viste at engelskmennene er langt mer aggressive i meldingene enn amerikanerne. England scoret gang på gang poeng ved å melde utgangner hvor

amerikanerne stanset i beskjedne delkontrakter.

Her er noen av spillene fra turneringen:

♠ 5-3	♠ kn-10-9	♠ E-D-6
♡ E-D-8-7-6-5	♡ kn-3	♡ K-4-2
♢ E-K-9	♢ D-10-2	♢ kn-8-7-5-3
♣ 10-3	♣ K-kn-9-8-7	♣ E-5

	N	
V		Ö
	S	

♠ K-8-7-4-2	♠ 6
♡ 10-9	♡ E-K-kn
♢ 6-4	♢ D-kn
♣ D-6-4-2	♣ E-K-kn-8-7-6-4

Vest ga, alle var i sonen. Amerikanerne kom i fire hjerter etter følgende meldinger:

Vest	Øst
1 ♡	2 ♢
3 ♢	3 ♡
4 ♡	pass

Sparknekten kom ut, og resultatet ble ti stikk.

Ved det andre bordet kom engelskmennene helt opp i seks ruter, som også ble vunnet, slik:

Vest	Øst
1 ♡	3 ♢
3 ♡	4 ♡
6 ♢	pass

Engelskmennene hoppmelder i ny farge såsnart man har sterke nok kort til å kreve utgang, ikke som i Amerika (og hos oss) hvor man nesten skal kunne kreve en slem. Forøvrig legger vi merke til Vests direkte seks ruter uten å undersøke mer om kontrollene. Hensikten var å sette Syd i villrede ved utspillet, og det påstås at mer enn 3/4 av tvilsomt meldte slemmer går hjem på denne måten. Dette spillet kan betes hvis Syd skulle finne på å starte med kløver, men det er ikke så lett for ham å se. Han begynte med spar fire, og kontrakten var lett å vinne.

Her er et annet spill hvor engelskmennene kom i en bedre kontrakt:

♠ K-kn-7-5-3-2	♠ 6
♡ —	♡ E-K-kn
♢ K-10-7-5-2	♢ D-kn
♣ 10-2	♣ E-K-kn-8-7-6-4

	N	
V		Ö
	S	

Amerikanerne havnet i seks kløver og gikk en bet, etter følgende meldinger:

2 ♠	3 ♣
3 ♢	3 ♡
3 ♠	5 ♣
6 ♣	pass

Det er de svake toåpningene som her er i virksomhet, hos oss mest kjent som Palmstrøms toåpninger. Hensikten er å gjøre det vanskelig for motparten, men denne gangen ble det vanskelig for makker isteden. Vi er dog ikke tilbøyelig til å være enig med engelskmennene som gir konvensjonen skylden for det uheldige resultatet. Etter vår mening har Vest ingenting han skulle ha sagt etter fem kløver. Han har bare 1½ honnørstikk, dårlig kløverstøtte, og makkers hjertermelding varsler om duplikasjon av verdier.

Engelskmennene meldte på en helt annen måte:

pass	3 gr
pass	

Etter Acol åpner man med to kløver med alle hender med jevn fordeling hvor man er sterk nok til å garantere tre grand. Følgelig kan tre grand i denne forbindelsen brukes til å vise en gående langfarge i kløver eller ruter (noe i likhet med i Vienna) og Vest forstår at det ikke er særlig populært å ta ut med fire spar.

Her er et spill hvor amerikanerne laget sirkus:

♠ E-9-7
♡ E-5
♢ kn-10-6
♣ kn-9-8-5-3

	N	
V		Ö
	S	

♠ kn-10-2
♡ K-D-8-3
♢ 7
♣ E-K-7-4-2

Vi kjenner desværre ikke Østs og Vests hender, men poenget i spillet kommer likevel fram. Amerikanerne meldte:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	1 ♢	1 ♠!
2 ♢	2 ♣	3 ♢	3 ♡!
pass	4 ♣!	pass	pass!
pass			

Vi forstår ikke hvorfor Nord meldte bare de svakeste fargene sine, og enda vanskeligere er det å forstå hvordan

Syd kunne se dette. Resultatet ble imidlertid dårlig, idet fem kløver er opplagt. Og engelskmennene fant fram, slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	1 ♦	3 ♣
pass	3 ♥	pass	5 ♣
pass	pass	pass	

Etter engelsk oppfatning er Nord's tre kløver ikke krav, så Syd kan passe hvis han vil. Når han melder videre må han ha tilleggstyrke, og Nord rusler derfor i fem kløver for å fortelle at kontrakten skal spilles der og ingen andre steder.

Engelskmennene blandet seg langt oftere inn i meldingene når motparten hadde de store kortene. Vi har sett det foran, og her skal vi se et eksempel til:

♥ 3	♠ K-kn-7-6-5	♦ 8-7-6-5-2	♣ 6-2
♠ kn-10-9-7-5-4	♥ 9-3	♦ E-3	♣ kn-5-3
♠ D	♥ D-8-2	♦ K-D-kn-9	♣ E-K-D-10-4
♠ E-K-8-6-2	♥ E-10-4	♦ 10-4	♣ 9-8-7

Syd ga, alle i sonen. Det engelske Nord—Syd-paret meldte:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♦	2 ♠	3 ♦	pass
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

med resultat ti stikk.

Amerikanerne havnet i fem ruter og gikk en bet:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♣	3 ♠!	4 ♦	pass
5 ♦	pass	pass	pass

Legg merke til at den amerikanske Sydspilleren ikke turde reversere fordi han ikke hadde mer enn fire honorstikk. Visse grenser får det dog være for hvor sterk en reversemelding skal være.

Men amerikanerne hadde sine gode spill de også. Her er et av dem:

♠ K-10-2
♥ E-D
♦ E-K-3
♣ E-K-kn-10-9

N
V Ö
S

♠ E
♥ kn-10-8-6-2
♦ 10-9-5-4
♣ 7-5-4

Syd ga, Nord—Syd i sonen.

Amerikanerne meldte:

Syd	Nord
pass	2 ♣
2 ♦	3 gr
4 ♣	5 ♠
5 ♥	6 ♣
pass	

To kløver er krav til utgang, to ruter er avslag. Syds fire kløver er en søkemelding, som ber makker vise sin farge, men om leseren tillater det vil jeg si at meldingen er vel søkt. Hvorfor ikke melde noe i denne retningen:

pass	2 ♣
2 ♦	3 ♣
3 ♥	3 gr
4 ♣	6 ♣

Nå, amerikanerne fant fram, men det gjorde ikke engelskmennene, som meldte slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	2 ♣	pass
2 ♦	3 ♠!	3 gr	pass
5 ♥	pass	pass	pass

Vests innblanding gjorde det selvfølgelig langt vanskeligere. Det er ikke noe å si på at Nord ikke viser kløverne etter tre spar, og en slem i hjerter ser ikke altfor fristende ut for Nord. At Syd fikk tolv stikk er en historie for seg.

Resultatet i denne kampen forteller oss hvor gode amerikanerne er. De er slett ikke noen overmennesker, de er like gode som europeerne, men ikke mer.

U-Red.

Spare — spare

Nils Steen

Det var foran en robberaften. Tre av spillerne var kommet, og satt og småpratet mens de ventet på fjerde-mann.

— Det er fryktelig så dyrt allting er blitt nå, bemerket Petter oppgitt — det er likegyldig hvor meget jeg tjener så har jeg følelsen av at jeg alltid er blank. Aldri får jeg noenting til overs.

— Det er din egen skyld, avbrøt Jens ham. — Det er alltid muligheter for å klare seg med litt mindre enn det man har, og man kan klare seg like godt også, bare man viser litt omtanke.

— Du prater som du har vett til, for Petter opp. — Det er ingen sak å forstå at du ikke har kone og barn.

— Ta det rolig, Petter, ikke hiss deg opp. Jeg skal vedde på at det er mange steder hvor du bruker unødig meget, og hvor du kunne oppnå presis det samme med mer omtanke og mindre utgifter.

Det ringte på døren. Det var fjerde-mann som kom, og briden begynte.

Petter

♠ K-8-7
♥ D-9-7-5
♦ D-4
♣ E-kn-9-8

♠ D-10-9	♥ 6-5-4
♥ E-K-kn-10-8	♥ 6-4-2
♦ 7-5	♦ kn-10-9-8-2
♣ 7-5-3	♣ 6-2

Jens

♠ E-kn-3-2
♥ 3
♦ E-K-6-3
♣ K-D-10-4

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♥	D	pass
2 ♣	pass	2 gr	pass
3 ♣	pass	4 ♣	pass
6 ♣	pass	pass	pass

Vest begynte med hjerterkongen, og fortsatte slett med hjertereset.

— Erru blitt helt skjor nå da, begynte Øst, men før han fikk begynt for alvor med det store skytset ble han avbrutt av Jens:

— Ta det rolig, jeg skal greie meg uten den hjerterdamen.

Hvoretter han stjal hjertereset, spilte kløver til bordet og trakk hjerter-

damen, som han stjal på egen hånd. Og så fortsatte han med trumfe ut. Deretter kom tre ganger ruter, Nord kastet en spar, og stillingen var:

♠ K-8	♥ 9	♣ 9
♠ D-10-9	♥ kn	♦ 6-5
♠ E-kn-3	♦ 6	♦ kn-10

Bordet ble spilt inn på sparkongen, så kom kløver 9, og den ga Vest dødsstøtet. Han var skvist sønder og sammen.

— Hvordan kunne du finne på å ofre den hjerterdamen, Petter var blitt helt sjokkert og var nesten ikke kommet til hektene enda. — Det får da være måte på å være snild mot motparten.

— Nei, det var ikke det. Hjerterdamen kunne jeg godt klare meg uten, det er et bevis på det jeg fortalte deg isted, at du alltid kan klare deg med mindre enn du har, bare du viser litt omtanke, smilte Jens.

— Fordi du har flaks ja. Hva vil du gjøre hvis spardamen sitter hos Øst?

— Ta sparfinessen.

— Når du har tittet i kortene ja.

— Nei stopp nå litt, det er der dere forsigtigperer tar feil. Dere gardererer dere mot alle tenkelige og utenkelige tilfelle, og så får dere aldri noe til overs.

Dansk Bridge

Redaktør Leo Pedersen

10 hefter à 20 sider
for n. kr. 7.— pr. år.

Abonnement kan tegnes over Bridge-journalens postgirokonto (134 29).

Jeg satte bare hjerterdamen i banken, det ble nok en råd til å klare seg uten. Og du så jeg fikk like mange stikk.

Petter bare rystet oppgitt på hodet. — La oss spille videre, sa han. Noen spill senere kom Jens i 6 grand, og fikk disse kortene å operere med:

Petter

♠ E-K-5
♥ 9-8-7-4
♦ E-5
♣ 8-7-6-5

kn-10-9-8-7-6-4-3
♥ 3
♦ 8
♣ 9-4-3

N	
V	Ö
	S

♠ —
♥ kn-10-6-5-2
♦ K-kn-10-9-7-6-3
♣ 2

Jens

♠ D-2
♥ E-K-D
♦ D-4-2
♣ E-K-D-kn-10

Vest hadde åpnet meldingene med 4 spar, Jens hadde meldt 4 grand, som Petter høynet til 6.

Sparknekten kom ut, og Østs renons ble øyeblikkelig avslørt. Jens stakk med damen på egen hånd, fortsatte med to ganger hjerter og to ganger kløver, og så kunne han telle ut hele fordelingen. Hjerterdamen var det neste kortet, og så kom kløverne i rask rekkefølge. Petter ventet på beskjed om å kaste hjerter eller ruter på den femte, men Jens forlangte meget bestemt sparesset, og da hadde jo Petter ingenting han skulle ha sagt. Stillingen var nå:

♠ K
♥ 9
♦ E-5

♠ 10-9-8-7
♥ 2
♦ D-4-2

N	
V	Ö
	S

♥ kn-10
♦ K-kn

Spar til kongen, og Øst kunne gjøre hva han ville. La han ruter kunne Jens slå ruteresset, og damen ville bli god, og hvis han la hjerter ville han bli satt inn på den siste hjerteren, og ville få fornøyelsen av å spille hjerter opp.

— Fikk jeg for få stikk, ertet Jens.

— Du spiller som du har vett til, brummet Petter. — Tenk om Vest hadde hatt ruterkongen singel. Hva ville du ha gjort da?

— Slått ruteresset selvfølgelig, Jens var aldri i bet for svar.

— Det nytter ikke å diskutere med deg, men du går vel i vannet en dag, sa Petter oppgitt.

— Mulig det, men du ser iallfall at det er mye i påstanden min, Jens ga seg ikke. — Du ser jeg får like mange stikk selv om jeg ikke bruker alle honnørene mine. Omtanke kan utgjøre både for penger og honnørstikk.

Mer snakk ble det ikke, det ble spilt videre.

Petter

♠ 4-3-2
♥ E-K-2
♦ E-K-D
♣ E-6-5-4

♠ —
♥ 9-7
♦ 8-7-4-3
♣ K-D-kn-10-9-8-7

N	
V	Ö
	S

♠ 9-8-7-6-5
♥ D-6-5-4-3
♦ 10-9
♣ 3

Jens

♠ E-K-D-kn-10
♥ kn-10-9
♦ kn-6-5-2
♣ 2

Meldingene var kvikke og kontante.

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr	pass	6 ♠	pass
pass	pass		

Kløverkongen kom ut, Jens stakk med esset på bordet og trakk spar. Vests renons ga ham noe å tenke på, men han fant utveien.

— Merkelig, sa han — her kommer det beste beviset av alle. Den eneste sjansen jeg har er å fjerne et par honnørstikk. Jeg kan umulig klare meg ellers.

Øst og Vest spisset ører. Dette tegnet til å bli interessant. Jens trakk alle sparene, og forlangte både esset og kongen i hjerter fra bordet. Deretter kom tre ganger ruter, og så den lille hjerteren. Øst kunne ta for hjerterdamen, men resten var han nødt til å overlate til Jens.

— Den avblokeringen var fin, sa Øst beundrende. — Hadde du beholdt en av hjerterhonnørene på bordet kunne jeg bar ha gitt hjerter igjen, og du ville ha vært solgt.

— Nettopp, triumferte Jens, — har du noe bemerkte til mine påstander denne gangen Petter?

Hva skulle Petter si?

Høstintervju med Zakken

Ryktene forteller om Norsk Bridgeforbunds sekretær at han er døpt Tryggve Zachariassen, men det er umulig å få bekreftet disse ryktene. Han husker det ikke selv engang, sier han. Men derimot er det sikkert at han heter Zakken. Bare Zakken, som en slags kombinasjon av for- og etternavn.

Det eksisterer en annen Zakken, han som har i oppdrag å få best mulig grus på Bislet idrettsplass. Vår Zakken har en lignende oppgave. Han skaffer ikke akkurat grus, men i sin stilling som Norsk Bridgeforbunds sekretær har han som oppgave å skaffe oss bridgespillere de best mulige forhold å spille under. Og la det være sagt med en gang — en bedre mann til stillingen kunne forbundet aldri ha fått.

Det første som særpreger Zakken er hans utrolige hjelpsomhet. Man kan ringe, skrive, telegrafere eller stikke oppom til Zakken når noe er iveien, enten det gjelder et spørsmål i lovene, nye kortstokker til klubben, utsettelse av en kamp i Norgesmesterskapet eller spørsmålet om hvor par nummer åtte skal flytte i en syvbords Mitchell. Alltid har han et godt råd å gi, for Zakken ordner alt.

Men Zakkens viktigste oppgave er likevel å passe på at alt går som det skal innen forbundet. Alle sirkulærer og beskjeder skal ut i god tid, og når forbundet arrangerer turneringer skal alt ligge klappet og klart. Her er Zakken et unikum, han har et skarpt blikk for betydningen av alle små, tilsynelatende vesentlige detaljer, som tilsammen gjør det så hyggelig å delta i en turnering hvor han er med i forarbeidet, og dette gir hans overordnede og medarbeidere en trygg følelse så snart de har fått satt Zakken inn i saken.

Vi oppsøkte Zakken en dag for å høre hva nytt forbundet hadde på tapetet i denne sesongen, og her er hva vi kunne snappe opp i de pausene den sinte telefonen hans tillot.

Norgesmesterskapene kommer til å gå omtrent som ifjor. Norgesmesterskapet for klubber blir arrangert etter europaberegningen med utslagskamper,

og åtte lag i sluttkamper i Trondheim i siste halvpart av mai måned.

Trondheim har jo i flere år søkt om arrangementet av en Norgesmesterskapsfinale, men det har ikke passet for nå. I 1948 fikk Tønsberg fortrinnet, og året etter var det bestemmelsen om at finalen skal gå i Oslo annethvert år som var iveien. Men nå skal det altså bli. Samtidig med finalen blir forbundsringet henlagt til Trondheim. Sorstrøndelag krets blir arrangør.

I finalen deltar som vanlig de syv beste lagene fra det sørlige Norge, pluss et lag fra Nord-Norge. Laget fra Nord-Norge tas ut etter en landsdelsfinale mellom de forskjellige kretsmestrene. Stedet for landsdelsfinalen er enda ikke bestemt, men det er store sjanser for at det blir Bodø eller Stokmarknes. Narvik var arrangør ifjor, og det er et utbredt ønske om at arrangementet skal ambulere mellom de forskjellige kretsene.

Finmark krets deltar ikke i Norgesmesterskapet. Forbundsstyret og kretsstyret er enige om at reisevanskelighetene er altfor store, selv for en deltagelse i landsdelsfinalen, og enda vanskeligere blir det selvsagt med en eventuel deltagelse i hovedfinalen.

I likhet med ifjor vil det bli adgang til å stille flere lag fra hver klubb i Norgesmesterskapet, men det er enda ikke bestemt om man som ifjor bare skal tillate et lag fra hver klubb i finalen.

Det så ut som om Norgesmesterskapet for par ble veldig populært i den formen som det hadde ifjor, og det er sannsynlig at det blir en årvisst begivenhet. Det er imidlertid enda ikke bestemt noe sikkert. I tilfelle vil stedet både for landsdelsfinalene og hovedfinalen bli endret, det er jo ønskelig at de ambulerer. Moss er nevnt som et passende sted for landsdelsfinalen på Østlandet, Tønsberg eller Horten for "Sørlandets" vedkommende, Stavanger for Vestlandet og et sted i Nordtrøndelag for Trøndelag og Heigeland.

De nye internasjonale lovene foreligger endelig på engelsk, og forbundsstyret har satt igang arbeidet med oversettelsen. De må imidlertid tillempes for norske forhold, således er f. eks. reservebestemmelsene helt ubrukelige for oss, og dette tar tid. Samtidig ønsker forbundsstyret at de nye lovene skal fo-

religge trykt en tid på norsk før de trer i kraft, slik at man får tid til å sette seg inn i dem. Derfor kan man ikke vente at de trer i kraft før om ca. to måneder.

Forbundet vil selv utgi de nye lovene. European Bridge Leage har som kjent forlagsretten for alle land i Europa utenom England, og den har forlangt tredve — forti øre pr. eksemplar, ikke urimelig når man tar hensyn til ligaus små inntekter. Men resten av overskuddet vil tilfalle Norsk Bridgeforbund. Lovene vil bli solgt dels gjennom bokhandlerne og dels direkte fra forbundets kontor.

Det er oppnevnt en komite som skal prøve å skaffe midler til deltagelsen i neste års Europamesterskap, som skal arrangeres i London i juni måned. Det har jo alltid vært vanskeligheter med økonomien til utenlandsrepresentasjon, fordi forbundsstyret ikke har ønsket å ta noe fra det ordinære budgettet. Komiteen som skal prøve å bringe en endring i dette består av K. Fr. Dawes, frk. Ambjørg Amundsen og Hans Kr. Krogstad. Komiteen har rett til selv-supplering, det vil si den kan samarbeide med alle den finner det passende å samarbeide med.

Forøvrig har turneringskomiteen fått i oppdrag å komme med forslag til et permanent arrangement for uttagning av representanter til internasjonale turneringer. Uttagningene har jo vært sterkt diskutert i de siste årene, og i overensstemmelse med beslutningen på det siste bridgetinget er denne komiteen nedsatt.

Nordisk mesterskap blir droppet neste år. Det var populært de to første årene — sålenge det ikke ble arrangert noe Europamesterskap — men ifjor og i år har interessen vært mindre, spesielt på grunn av den vanskelige økonomien både hos oss og i nabolandene. De forskjellige nasjonale forbund har derfor funnet det ønskelig heller å bruke peng-

Femti for uvetting dobling

De nye lovene inneholder en eneste nyhet i regnskapet, nemlig at man får en ekstra bonus på 50 poeng hvis motparten dobler en kontrakt, og man likevel vinner den.

Noen nyhet er dette for så vidt ikke, idet vi hadde denne bestemmelsen i de internasjonale lovene før 1935.

ene til noe annet, selv om man fullt ut forstår betydningen av en turnering mellom de nordiske landene. Og det er ingenting å si på.

Det er imidlertid en mulighet for at Nordisk mesterskap kommer igjen senere, det har vært forslag oppe om å arrangere det annet hvert år, men det kan man ikke si noe om foreløbig.

Det var hva Zakken kunne meddele om forbundsstyrets forberedelser for sesongen, og det ser jo svært tiltalende ut. Det eneste vi savner er at forbundet begynner å interessere seg for bedriftsbriden. Det er opplagt en sak for forbundet dette å sette igang og lede bedriftsbriden i vårt land, og hvis det ikke blir gjort kan vi risikere at det blir gjort av krefter utenfor vårt forbund. Og det er ingen tjent med, hvis ikke bedriftsbriden blir ledet av Norsk Bridgeforbund kan det føre til en liten ønskelig konkurranse og masser av kollisjoner.

Litteratur

200 Spil, Danmarksmesterskabet i Kontraksbridge 1949. Samlet av Axel Voigt og N. Thordahl.

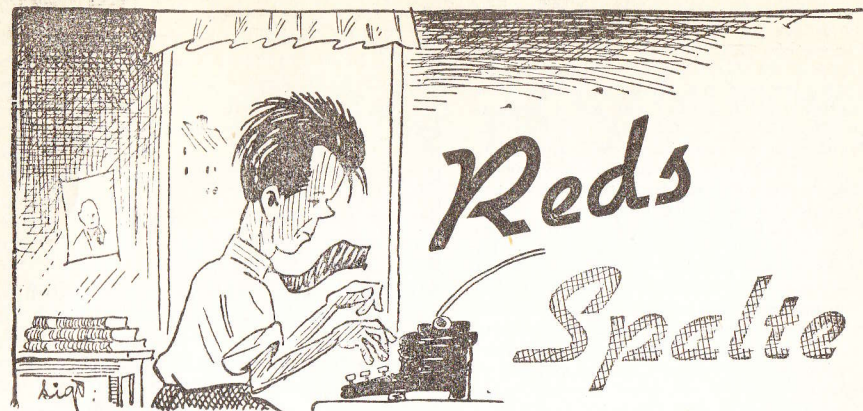
Danskene har hatt den ypperlige idéen å gi ut en bok med alle spillene fra finalekampen i det danske mesterskapet i år. Vi finner meldingsforløpet, første utspill og resultatet fra alle seks bord i de 200 spillene som konkurransen omfattet.

Det er ganske interessant, og lærerikt, å studere de forskjellige pars melleteknikk. Man kan også ha utbytte av å prøve å finne ut hvordan spilleføringen må ha vært for at det regnskapsmessige resultatet skal komme frem.

De tolv parene i finalen brukte hele fire forskjellige meldesystemer, nemlig Culbertson, One-over-one, Vanderbilt og Vienna (Bøe). Dessuten ble det brukt en rekke forskjellige spesialvarianter, særlig i Culbertsons system. Kunstig kløveråpning, dels med og dels uten ruteravslag, og dels med og dels uten svaret en grand som krav til utgang. Videre to kløver som eneste utgangskrav, og en grand som halvkrav med avslag to kløver (men uten Viennas videre utvikling), lave spørremeldinger, og Smiths fire grandkonvensjon (en videreutvikling av Bennet).

Vi anbefaler boken på det beste.

R. E.

Jeg har fått mange brev som svar på min anmodning om å uttale seg om artikkelen "Skal lovene følges" i forrige nummer. Alle innsenderne er enig med meg, og mange gir forslag til bekljempelse av den tankegangen at det er mindre sportslig å forlange straff for en forseelse.

Skal lovene følges?

Det er desværre ikke mulig å gjengi alle innleggene, men jeg skal ta et par av dem idag, og kanskje komme tilbake med flere siden.

Reidar E. Westlie, kjent Bergenspiller og flere ganger deltager på Bergens bylag skriver:

Skal lovene følges? Svaret må bli et ubetinget ja. Når en feil er konstatert, selv med den minste tvil, bør det være synderens soleklare plikt øyeblikkelig å underrette turneringslederen.

Skulle feilens omfang og art bli et vurderingsspørsmål, og avgjøres av spillerne selv, er det innlysende at vi aldri kan få noen objektiv vurdering. En kan ikke vente at den alminnelige turneringsspilleren til enhver tid saklig kan redegjøre for hva som er riktig og hva som er galt.

For at den som påtaler feilen skal holdes skadesløs, og ikke bli utsatt for ubehageligheter, kunne det være fristende å foreslå en ny paragraf: "Det er ikke tillatt å tvile på motpartens gode hensikt, når den påtaler en feil, eller antyder muligheten av at feil er begått". En passende straff for dette skulle ikke være vanskelig å finne.

Det er desværre mange eksempler på at utglidning på dette og lignende felter bare har resultert i å sette splid mellom spillerne innbyrdes.

Konklusjonen må være at de regler og lover som gjelder til enhver tid må følges. Hvorvidt straffene er for harde i de enkelte tilfelle er en annen sak, som jeg ikke skal komme inn på.

Jeg erklærer meg helt enig med Westlie. Det er kanskje ikke nødvendig med noen slik paragraf som han foreslår, men det ville være ønskelig å få inn den ånden som hans paragraf kommer med. Det er faktisk den spilleren som ikke tar straffen som en mann som er unfair, ikke den som forlanger lovene opprettholdt.

Anton Tollefsen, kjent spiller og administrator på Nøtterøy, for tiden styremedlem i Vestfold Bridgekrets, skriver:

I nummer seks av Bridgejournalen har De en artikkel i Reds spalte med overskriften "Skal lovene følges", og nevner her et tilfelle fra Norgesmesterskapsfinalen i kampen mellom Grand og Thor hvor en Thorspiller i god tro byttet et kort på bordet etter først å ha lagt på et annet. Grands senere protest ble selvsagt tatt til følge. Og lengere ute i artikkelen heter det at man ikke kan forlange at spillerne skal kjenne lovene. Her er jeg helt uenig med Dem, herr redaktør. En klubbedelse som er sitt ansvar bevisst kan ikke la være å sørge for at spillerne kan de mest elementære regler, spesielt ikke når klubben kommer så langt som til Norgesmesterskapsfinalen. Men mer herom siden.

Det essensielle i artikkelen er spørsmålet om man skal være "snild" og la det skure og gå for ikke å bli beskyldt for usportslig oppreden ved å forlange straffen fullbyrdet, det. Nei og atter NEI. En forseelse skal straffes så sant den strider mot lovene. Hva har vi ellers lover for? De nevner, herr redaktør, at i robberbride hjemme i stua er alt tillatt. Det er nok desværre ikke bare der at spillerne får syndenes forlatelse for overtredelse av reglene. I utallige klubber — og i utallige turneringer rundt om i

landet — regnes det for pirkeri og unfair oppførelsen å forlange straff. Personlig har jeg et par ganger vært så dum å forlange straff, og har etterpå fått høre at "jaså, det er på den måten du får topper." Denne mentaliteten må vi bort fra jo før jo heller. Men det nytter litt å skrive om det i bridgetidsskrifter. Disse er det tross alt bare de mest interesserte som leser. Nei, klubbene, og i første rekke turneringslederne, får ta den første tørr. Enhver turneringsleder med litt respekt for seg selv kan lovene, og så får han da på klubbraftene forklare spillerne hvorfor vi har lover, og innprente at nå skal det spilles korrekt og forseelser skal straffes. Kan han forklare — om ikke mer enn én paragraf pr. aften — tror jeg meget vil være vunnert. Ved stadig å håndheve lovene vil spillerne etterhvert bli mer våkne, forseelsenes antall vil synke ned til et minimum, og man vil være forskånet for episoder som den der forekom i Grand-Thor-kampen.

En meget god idé dette med å få turneringslederne interessert. Riktignok tror jeg ikke noe på at forseelsenes antall vil synke nevneverdig, men kan vi få innført at turneringslederne forklarer lovene for spillerne, og håndhever dem, så er det strålende. Jeg vil be leserne hjelpe meg med dette, ved å snakke med turneringslederen i sin klubb og forklare poenget for ham. Ta også med en gang den regelen vi bruker iallfall i Oslo, at spillerne har *plikt* til å rapportere uregelmessigheter, og at turneringslederne forbeholder seg rett til å gi straffepoeng *til begge par* hvis en uregelmessighet ikke blir rapportert. Oslo-pokalens skjebne holdt et år på å bli avgjort på denne måten, idet den klubben som vant med et poeng hadde pådratt seg straffepoeng ved ikke å rapportere at motparten hadde begått revoke. Helt riktig av turneringslederen, bare synd at det ikke skjer oftere.

Derimot er jeg ikke så sikker på at ikke Bridgejournalen også kan gjøre noe. Jeg skal lansere et slagord, og det skal hete:

Er De virkelig så unfair at De vil ha en topp ved å tvinge motstanderne til å avstå fra straffen for en forseelse De selv har begått?

Det er den veien vi skal gå. Så vi slipper slike triste episoder som den der ødela stemningen i den siste delen av årets Norgesmesterskapsfinale. Det gikk til og med så vidt at Grands lagkaptein i sin tale for mestrene etterpå uttalte at han var glad for at den siste kampen mot Astra ikke ble uavgjort (Da ville Grand blitt mester fordi protesten gikk igjennom).

Når atmosfæren er slik, når et lag føler misstemning fordi det har innlevert en hundre prosent korrekt protest, da er det ikke morsomt mer. (I all rettferdighets navn skal jeg opplyse om at det var en del av publikum, ikke Thors spillere, som skapte misstemningen). Hvis man virkelig skal være nødt til å gå glipp av et mulig Norgesmesterskap på grunn av direkte lovbrudd fra motstandernes side, fordi en protest vil skape misstemning, da er vi kommet uhyre langt ut på viddene.

De som enda ikke er overbevist kan se på følgende sammenligning fra en fotballkamp. Keeper redder et skudd, og skal til å kaste ballen ut igjen, men han er uheldig og fører hånden med ballen inn i mål for å få godt tilslag. Det er mål, intet menneske i verden vil finne på å kalle dommeren eller noen annen unfair fordi om han dømmer mål. Det er en regel, og regler er til for å holdes, sier fotballspillerne.

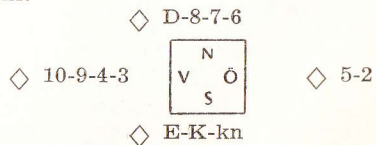
Eller et friidrettsstevne. Høydesprang. En hopper går over listen, men buksen hans tar borti i nedspranget, og river ned listen. Høyden er ikke klart, det er riv. Hvordan tror De det ville gå hvis hopperen krevet å få hoppet godkjent, og en av konkurrentene protesterte? Tror De det var konkurrenten som ville bli beskyldt for å være mindre fair? Aldri i livet.

Bridge er den eneste konkurransegren jeg kjenner hvor man drister seg til å påstå at det er usportslig opptreden å innlevere en hundre prosent korrekt protest. Hva skal vi med lover hvis *det* er usportslig?

Mens vi holder på med lovene skal jeg nevne et annet spørsmål.

Jeg fikk forleden et brev fra en leser med spørsmål om Syds opptreden i følgende situasjon er daddelværdig.

I et spill hvor ruterfargen er fordelt slik:

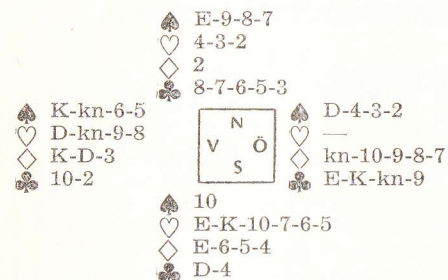
spiller Syd en grandkontrakt. Blinde-mann har ikke flere inkomster. Syd spiller esset, kongen og knekten, og forlauer en liten fra bordet. Så setter han

Siden Sist

har vi fått fatt i et par nummer av det italienske "Bridge", og tiltross for at vi ærlig talt ikke forstår et ord av sprøget går det an å gjette seg til en god del. Slik er det med et fagorgan, hvor man er ajour med tegn og uttrykk.

Blant annet viser det seg at italienerne har hatt en oppgaveturnering i vinter. Og med hvilke spill! Vi skal gjengi et par av dem, så kan leseren selv domme:

Vest gir, Øst—Vest i sonen.

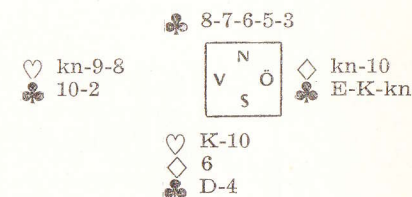
Det anbefalte meldingene er:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♥
1 gr	pass	2 ♦	2 ♥
2 gr	pass	3 ♣	3 ♥
3 gr	pass	pass	4 ♥
D	pass	pass	pass

Syd får full poeng for å passe på tre grand også, men direktivet går ut på at han skal spille fire hjerter doblet, med hjerterdamen ut fra Vest.

Syd oppdager den skjeve trumfsitsen, og går straks igang med trumfkorting. Han slår spareset og stjeler en spar, videre følger ruteresset og ruter til stjeling, ny sparstjeling og ny ruterstjeling, fulgt av enda en sparstjeling. Nå har Syd bare to trumf igjen, esset og tieren, og kan etter planen sitte og vente på oppspill fra Vest, som har igjen kn-9-8.

Men også motparten kan korte i trumf. Stillingen er:

Syd fortsetter vel best med kløver. Øst stikker, og skiftet til ruter, som Vest stjeler. Kløver fra Vest stikker Øst, og så kommer beten ved gjennomspill fra Øst i det tolvte stikket.

Her er et annet spill:

seg til å tenke en lang stund, og endelig forlanger han ruter dame spilt. Øst er ikke klar over at bordet ikke er inne, og følger på, men i samme øyeblikk våkner Vest og forlanger at det skal spilles fra egen hånd. Syd hevder imidlertid at når Øst har fulgt på skal utspillet gjelde, og forteller også at han var fullt oppmerksom på at bordet ikke var inne, men han ville ta sjansen på at Øst sov.

Vår hjemmelsmann slutter med å spørre om det kan gjøres noe mot Syds oppførelse.

Javisst kan det gjøres noe, og det noe temmelig kraftig, nemlig å vise Syd ut fra turneringen. Hans opptreden er nemlig FUSK i høy grad. Etikettereglenes punkt 7, som finnes i lovene på side 61, sier: En spiller må ikke med hensikt

pådra seg en straff, selv om han er villig til å bære den. At straffen i dette tilfelle — at Syd skal spille ruter fra egen hånd — er illusorisk fordi Syd ikke har ruter spiller ingen som helst rolle.

For brudd på de vanlige paragrafene er det forskjellige straffer, men alle disse straffene forutsetter at paragrafene *ikke brytes med vilje*. Men for brudd på de vanlige etikettereglene er det bare én straff, nemlig diskvalifikasjon.

At diskvalifikasjonen muligens kan endres til en advarsel fordi Syd kanskje ikke var klar over at han for-grep seg på en av spillets bærende idéer om fair play er en sak for seg. Det er sannsynlig siden Syd fortalte at han visste han selv var inne.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridgejournalen er

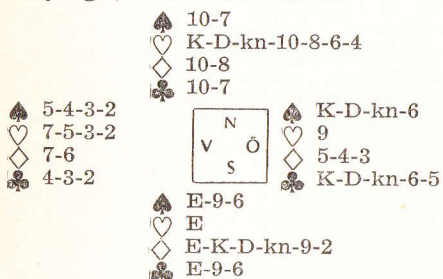
ERIC SCHUBERT

Schandorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.—
pr. år.

Syd gir, Øst—Vest i sonen.

Syv hjerter er regnet som den beste kontrakten, og den skal nåes etter meldinger som ingen av oss tør påta seg å kommentere, nemlig:

Syd	Nord
2 ♣	2 ♠
3 ♦	4 ♥
5 gr	6 ♦
7 ♥	pass

Nords første melding, to spar, er ikke trykkfeil, men viser vel honnørstyrken. Det var det. På våre kjøliger breddegrader finner vi vel en annen vei til syveren, for eksempel:

Syd	Nord
2 ♦	2 ♥
3 ♦	4 gr
5 gr	7 ♥

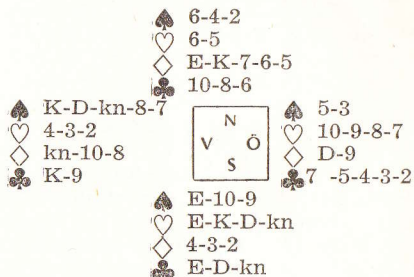
Syv hjerter er en lett affære, men arrangørene av turneringen har bestemt at spillet tross alt skal gå i syv ruter, selv om man får flere poeng for å melde syv hjerter. Hjerter to kommer ut fra Vest, og nå blir spillet straks mer interessant.

Såvidt vi kan se (vi kan jo ikke lese kommentarene ordentlig) er det et mot-spillspoeng. Syd kan ta hjerteresset, og

fortsetter med liten ruter til bordets åter. Så kommer hjerterkongen. Hvis Øst stjeler er alt i orden, Syd stjeler over, går inn på bordet igjen på trumf, og hjerterne står.

Men Østs små filletrumfer har sin store misjon. Han kan se at det ikke finnes innkomster på bordet utenfor trumffargen, og Øst har flere trumfer enn bordet. Derfor skal han tviholde på sine småtrumf, og resultatet blir at Syd ikke kan greie seg. Han kan kaste tre av sine fire tapere, men så er det slutt, for nå er Vest også renons i hjerter, og sitter med en trumf igjen. Hvordan Syd enn spiller må det bli en bet.

Syd gir, Øst—Vest i sonen:

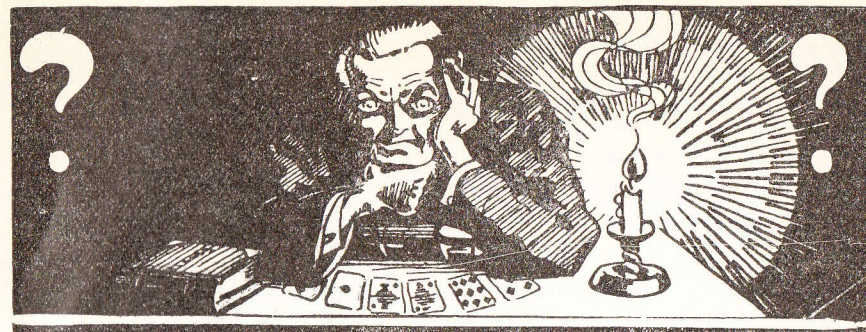
De anbefalte meldingene er:

Syd	Nord
1 gr	2 ♦
3 gr	

Her må det vel også være en eller annen slags konvensjon, ellers er vel en åpning med en grand alt for svakt med de kortene, selv etter gammel Culbertson. Men vi ser på spillet:

Vest starter selvfølgelig i spar, og Syd holder spareset igjen én gang. Så går han på ruter, og prøver å få avgitt et ruterstikk til Øst. Men det blir løgn, for på den første ruter fra Syd legger Vest knekten. Syd må stikke på bordet, og Øst benytter anledningen til å bli kvitt damen. Syd går hjem igjen på hjerter og spiller en ruter til. Vest må være på vakt igjen, og gå på med ruter ti. Nord stikker igjen, og nå forstå spilleren at det ikke er noe mer å gjøre med ruterne.

Personlig ville vi nå ha prøvet kløverfinessen, og gått bet, ut fra loven om at det er rimeligere at kløverkongen sitter hos Øst som ikke har vist så mange andre honnører, og som vel har flest kløver. Men det er selvfølgelig et valg, og hvis spilleren gjetter riktig kan han få istand et fint sluttspill. Han innkasserer alle hjerterne sine, og Vest må holde kløverkongen gardert. Han kaster

PROBLEMATISK

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 15 meldeprøver og 5 spilleprøver. De førstnevnte er hentet fra det nyeste i amerikansk litteratur. Vi vil påpeke at svarene ikke alltid er strengt etter Culbertson, men representerer hva verdens ledende eksperter i øyeblikket mener er sunn bridge.

Den amerikanske fasitens svar gir 50 poeng. Dessuten har en jury på tre eksperter uttalt seg, og hvert av disse jurymedlemmenes svar er verdsatt til 25 poeng. Mer enn 100 poeng gis ikke for noe spørsmål.

Maksimum på de 20 oppgavene er 1850 poeng. Får De mer enn 900 kan det passere, 1200 poeng er bra, og 1500 eller mer viser at De er en meget god bridgespiller.

Våre svar finner De like etter de 20 oppgavene. Husk på ikke å tittle på svarene før De har gjort et forsøk på å løse oppgavene på egen hånd.

1. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K-kn-3-2
- ♥ E-K-5
- ♦ 7
- ♣ E-D-6-3

2. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 gr	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-6-3
- ♥ E-kn-7-4
- ♦ K-D-5-4-2
- ♣ 6

3. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
3 ♠	pass	3 gr	pass
4 ♥	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ kn-6
- ♥ D-5-4
- ♦ D-7-6-2
- ♣ K-kn-5-4

vel derfor sannsynligvis en spar. Så blir han puttet inn på ruter eller spar, og får fornøyelsen av å spille kløver tilbake til Syds saks tilslutt.

Dette var en liten prøve på spillene i "Olimpic Nazionale 1949", og vi må si at det var en meget høy vanskelighetsgrad. Litt for søkte poeng, kanskje.

Red.

4. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 ♠	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-kn-6-4-3
- ♥ 7
- ♦ kn-10-5-2
- ♣ K-4-3

5. Nord—Syd i sonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	?		

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-D-6
- ♥ E-K-4
- ♦ E-D-kn-7
- ♣ 10-5-3

6. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-10-6-3
- ♥ 4
- ♦ E-7-6-3
- ♣ E-8-4-2

7. Øst—Vest i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	1 ♠	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-kn-5-3-2
- ♥ E-kn-6-4
- ♦ 9-6-3
- ♣ 5

8. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	2 ♦
2 ♥	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-kn-7
- ♥ D-8-4
- ♦ 10-5
- ♣ K-D-8-7-3

9. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 8-5
- ♥ K-7-6
- ♦ kn-6-2
- ♣ E-K-kn-8-3

10. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	2 gr	3 ♦
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K-kn-8-7
- ♥ E-D-kn
- ♦ E-6
- ♣ E-D-kn

11. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-kn-6-3-2
- ♥ kn-4
- ♦ E-D-5-3
- ♣ 10,7

12. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K-4-2
- ♥ E-7-5
- ♦ 8-6-3
- ♣ 7-5-3

13. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	2 gr	pass
3 ♦	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-10-6-3-2
- ♥ K-kn
- ♦ K-7
- ♣ E-K-5-3

14. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	3 ♠	4 ♣
4 ♠	5 ♣	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-10-8-5
- ♥ E-7
- ♦ E-9-6-4-3
- ♣ 5-4

15. Alle i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-4-3
- ♥ K-kn-7-5
- ♦ K-9-3
- ♣ kn-8-6

16.

- ♠ E
- ♥ D-10-9-8
- ♦ E-K-6-4
- ♣ E-7-5-2

- ♠ —
- ♥ E-K-7-6-4-2
- ♦ 8-7-3-2
- ♣ K-kn-10

Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	3 ♦	3 ♠
4 ♥	4 ♠	6 ♥	pass
pass	pass		

Vest starter med spar ti. Hvordan bør Syd spille for å ha den største sjansen til å klare kontrakten?

17.

- ♠ 10-4
- ♥ E-K-9-3
- ♦ E-7-4
- ♣ E-kn-8-5

- ♠ kn
- ♥ 10-2
- ♦ D-10-6-5
- ♣ K-D-10-6-3-2

Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	D	pass	3 ♣
pass	4 ♣	4 ♠	5 ♣
pass	pass	pass	

Vest begynner med sparkongen, fulgt av esset. Hvorledes kan Syd nå vinne sin kontrakt praktisk talt med hundre prosent sikkerhet, under forutsetning av at Vest ikke har meldt psykisk?

18.

- ♠ E
- ♥ E-5-2
- ♦ K-D-4-3
- ♣ E-K-7-6-2

- ♠ kn-10-7-6-4-2
- ♥ 10
- ♦ E-7-2
- ♣ 8-5-3

Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	1 ♠	pass
3 gr	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynner med hjerterknekten. Hvilket poeng er det i spilleføringen?

19.

- ♠ D-8-3
- ♥ D-10-9-5
- ♦ K-10-2
- ♣ D-10-6

- ♠ E-kn-10-5
- ♥ E-K-kn-6
- ♦ E-D-kn-8-3
- ♣ —

Syd spiller syv hjerter, som Vest har doblet. Vest har meldt både spar og kløver underveis, og begynner med kløveresset. Hvordan bør Syd spille for å få sin største sjanse til å vinne?

20.

- ♠ D-kn-4
- ♥ K-kn-10-6
- ♦ E-kn-4
- ♣ D-5-2

- ♠ E-K-5
- ♥ 5-4-3
- ♦ 7-2
- ♣ E-8-7-4-3

Syd spiller tre grand. Motspillerne har passet hele tiden, og Vest begynner med ruter fem. Hvorledes planlegger De spillet for å vinne?

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN.

1. *Tre kløver.* Krav til utgang. På tross av Nord's svake melding kan det til og med være slem i kortene. Et hopp til tre spar er galt, fordi makker kan passe. *Tre kløver 100 poeng. Tre spar 25 poeng.*

2. *Tre hjerter.* Denne meldingen avgis av to grunner. Dels viser De makker Deres fordeling, dels får denne anledning til å gjenta en eventuell femkortfarge i spar, som han av en eller annen grunn ikke fant å komme med i annen melderunde. *Tre hjerter 75 poeng. Tre spar 25 poeng. Fire spar 25 poeng.*

3. *Fire spar.* Deres makker må ha seks kort i spar og fire i hjerter. Til sammen har Nord—Syd altså åtte spar og syv hjerter. *Fire spar 100 poeng.*

4. *Fire ruter.* Deres makker har vist en meget sterk hånd. En høynig til tre ruter viser bare preferanse, hvorfor De må foreta Dem noe mer energisk. *Fire ruter 100 poeng.*

5. *En grand.* Dette beskriver Deres hånd helt nøyaktig. Hvis De dobler melder Deres makker sannsynligvis to i en eller annen farge. Å fortsatte med to grand ville da være ganske risikabelt. *En grand 100 poeng. Pass 25 poeng.*

6. *To spar.* Fargen er ikke sterk, men De har mer enn to honnørstikk og må melde positivt. *To spar 100 poeng.*

Hva er iverien med to hjerter? Red.

7. *To hjerter.* En straffedobling er ikke anbefalelsesverdige. De er for lang i makkers farge. Hvis De dobler risikerer De å miste en opplagt utgang, uten å få noe nevneverdig igjen. *To hjerter 75 poeng. Dobler 25 poeng. Tre hjerter 25 poeng.*

8. *Fire hjerter.* Nord's frivillige to hjerter viser tillegg, pluss en gjentagbar farge. Syd har mer enn han har vist. Han bør ikke nøye seg med tre hjerter, som makker kan passe på. *Fire hjerter 100 poeng. Tre hjerter 25 poeng.*

9. *To grand.* Når Deres makker har åpnet har De en ganske sterk hånd. Det bør være utgang, sannsynligvis i tre grand. De prøver Dem fram med to grand, og håper at makker kan hjelpe Dem litt med ruterhold. *To grand 100 poeng. Tre spar 25 poeng.*

10. *Pass.* En slem er ikke sannsynlig etter at makker har svart to grand. Nord

er tvunget til å gjøre noe, og kan kanskje straffedoble. Ellers må han melde etter Deres krav til utgang. *Pass 50 poeng. Tre grand 50 poeng. Tre spar 25 poeng.*

11. *Pass.* Deres makkers pass i første runde viser at det ikke kan være utgang. Gjenta ikke sparfargen, kanskje makker idetheletatt ikke liker den. *Pass 100 poeng. To spar 25 poeng.*

12. *En spar.* Tross at De har passet med tre honnørstikk bør De ikke falle for fristelsen å hoppmelde i spar. Hvis Deres makker passer på en spar har De nok ikke gått glipp av noen utgang. I virkeligheten er Deres hånd ikke så sterk. *En spar 75 poeng. To grand 25 poeng. To spar 25 poeng.*

13. *Tre hjerter.* Meld ikke tre grand, for det fremgår av meldingene at Nord's farger ikke er særlig sterke. I så fall ville han nemlig selv melde tre grand. Tre hjerter er vanlig preferanse, og makker får frie hender. *Tre hjerter 100 poeng. Tre grand 25 poeng.*

14. *Pass.* En kravpass, som lar Nord selv bestemme om han skal doble eller melde fem spar. Passmeldingen viser at Syd er sterk nok til begge deler, men at han er usikker på hva som er det beste. *Pass 100 poeng. Fem spar 25 poeng.*

15. *To spar.* Syd må med sin sterke hånd avgi en melding til. Etter to spar kan Nord lese hånden Deres. De har ikke firekortstøtte i spar, og heller ikke noen gjennmeldbar hjerterfarge. Men De har mer enn De har vist, og håper at Nord kan gå videre. *To spar 75 poeng. To grand 25 poeng. Pass 25 poeng.*

16. Poenget kommer allerede i første stikk. Syd skal kaste en ruter. Kontrakten er nå hjemme selv om man gjetter galt i kløver. Syd kan i så fall kaste enda en ruter på bordets kløveress. *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

♠ 10-9-7-6-5-3	♠ E-D-kn-8-
♥ kn-3	♥ 4-2
♦ D	♦ 5
♣ D-9-8-6	♣ kn-10-9-5
	♣ 4-3

N	Ö
V	S

17. Poenget er en ganske enkel eliminasjon. Syd stjeler den andre sparen, innkasserer begge hjerterstikkene og stjeler en tredje hjerter med kløverdamen. Bordet spilles inn på kløverknekt, hvoretter følger en liten ruter. Legger Vest knekten dekker Syd med

MESTERLØSEREN

Bjørn Larsen

Løsning til oppgavene i forrige nummer:

Oppgave nr. 16

♠ K-D-2
♥ 3
♦ K-D-9-4-2
♣ E-D-5-2

N	Ö
V	S

♠ E-kn-7-4
♥ E-6-5
♦ kn-10-3
♣ 10-6-3

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Hvorledes vil De skjønne spillet når Vest starter med hjerter 2?

Det viktigste poenget er at Øst må få beholde første hjerterstikk. Øst fortsetter best med hjerter som Nord trumfer. Deretter trekkes K-D i trumf som Nord får beholde, hvoretter Nord spiller liten ruter. Kontrakten vinnes da

hvis ruterer er fordelt 3—2 og trumfen ikke dårligere enn 4—2. Dessuten er det en tilleggsjanse at den som eventuelt er single i ruter ikke har fler enn to trumfer.

Syd må nemlig komme inn på ruter knekt eller 10, trekker ut motpartens trumfer og tar ruterstikkene.

Når Nord trekker K-D i trumf kan Syd stikke over med esset, men da er spilleren igjen avhengig av at trumfen er fordelt 3—3. Rent matematisk er det en dårligere sjans å være avhengig av at en farge skal være fordelt 3—3 (vel 30 %), enn at en farge skal være fordelt 3—2 (vel 60 %). Denne sistnevnte variant blir ikke godkjent.

Oppgave nr. 17

♠ 8-6-2	♠ D-5
♥ 9-7-5-3	♥ E-4
♦ K-8-4	♦ kn-10-7-3-2
♣ E-kn-3	♣ D-7-6-4

♠ E-10-9-7-4	♠ N	♠ D-5
♥ kn-8-2	♥ V	♥ E-4
♦ 6-5	♦ Ö	♦ kn-10-7-3-2
♣ 10-9-5	♣ S	♣ D-7-6-4

♠ K-kn-3	♠ K-kn-3
♥ K-D-10-6	♥ K-D-10-6
♦ E-D-9	♦ E-D-9
♣ K-8-2	♣ K-8-2

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

♠ K-9-6-4-2	♠ 7
♥ 7-3	♥ 8-4-2
♦ 8-7-5	♦ 6-4
♣ E-8-4	♣ K-kn-9-7-5-3-2

20. Syd holder ruteresset tilbake til tredje runde. Når han kommer inn på bordet må han for å vinne kontrakten først og framst finne hjerteresset hos Øst. Dessuten må han ha kløverkongen nøyaktig annen. I det fjerde stikket spiller derfor Syd kløver to fra bordet. Setter Øst i kongen får han beholde den, men hvis det kommer en liten stikker Syd med esset og fortsetter med liten kløver, og legger liten fra bordet også. *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

♠ 6-3-2	♠ 10-9-8-7
♥ D-7	♥ E-9-8-2
♦ K-9-8-5-3	♦ D-10-6
♣ kn-10-9	♣ kn-10-6

N	Ö
V	S

Syd spiller 3 grand. Vest starter med spar 7.

Spilleforingen og motspillet var perfekt. Angi i korte trekk spilllets gang og resultat.

Dette er en gammel og kjent oppgave som vi imidlertid har laget en ekstra fallgrube på. Hensikten var at de som mente å kjenne igjen oppgaven — og bare tittet overfladisk på den — skulle gå i vannet!

Det perfekte spill og motspill er følgende: Vest starter med spar 7, Øst legger spar dame og Syd må legge spar 3. Øst fortsetter med spar 5 som Vest stikker med esset og spiller spar igjen. På denne kaster Øst hjerter ess! Syd har da bare 8 sikre stikk idet han bare kan få to stikk i hjerter uten å slippe Vest inn på hjerter knekt. Men vi har gitt Vest 10-9-5 i kløver og når Syd nå får sitt sparstikk og spiller 3 ganger ruter blir Vest skviset! a) Legger Vest kløver, spilles kløver til Nord's ess og dertter kløver knekt. Nord—Syd får da et ekstrastikk i denne fargen. b) Legger Vest hjerter, får Nord—Syd fire stikk i denne fargen. c) Legger Vest spar, spilles kløver til esset og deretter kløver knekt som Øst må stikke. Vest blir deretter spilt inn på kløver 10, men etter at han har tatt sparstikket sitt må han gi Syd tre hjerterstikk. Da oppgave nr. 18 har vært utsatt for en trykkfeil, har vi istedet bestemt oss for å honorere riktig løsning av oppgave nr. 17 med 2 poeng.

Følgende hadde riktige løsninger i julioppgavene:
O. R. Mæhle, Sandnes, Reidar E. Westlie, Bergen, Thomas Th. Iveland, Kirkenes, E. Andenes, Lillesand, Bjarne Bendixen, Lillesand og Chris M. F. Brække, Oslo.
Etter loddtrekning ble premien vunnet av Reidar E. Westlie, Bergen, som bes komme med sitt ønske.
Stillingen i årskonkurransen er:
9 poeng: Thomas Th. Iveland og O. R. Mæhle.
8 poeng: E. Andenes og Finn Opsahl.
7 poeng: Bjarne Bendixen og Thoralf Larsen.
5 poeng: W. Egeland.

Nye oppgaver:

Oppgave nr. 18
Denne oppgave hadde et galt meldingsforløp i forrige nummer, og vi bringer den derfor på nytt. Den teller sammen med de øvrige oppgaver i dette nummer:

Oppgave nr. 19
Vest starter med hjerter 6. Hvorledes vil De som Syd legge an spillet?

Oppgave nr. 20
Syd spiller 3 grand, ingen meldinger fra motparten. Hvorledes vil De planlegge spillet når Vest starter med hjerter dame?

Oppgave nr. 21
Syd spiller 4 spar, ingen meldinger fra motparten. Vest starter med spar 10, Øst legger spar 4. Hva er Syds sikreste spillemåte?

- ♠ K-D-3
- ♥ E-9-2
- ♦ K-D-4
- ♣ E-D-10-3

- ♠ kn-10-9
- ♥ D-7-3
- ♦ kn-10-9
- ♣ K-kn-9-2

Vest ga, Øst—Vest i faresonen og meldingene var:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	pass	1 gr
pass	3 gr	pass	pass
pass			

Vest starter med hjerter 6. Hvorledes vil De som Syd legge an spillet?

Oppgave nr. 19

- ♠ E-D-kn
- ♥ 8-5-4
- ♦ K-6-3
- ♣ K-kn-7-2

- ♠ 3
- ♥ K-D-10-7-6
- ♦ 9-8-7-2
- ♣ E-8-4

Syd ga, Øst—Vest i faresonen og meldingene var:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	2 ♣	pass
pass	pass		

De er Vest og starter med hjerter konge. Øst stikker over med hjerter ess og fortsetter med hjerter knekt. Syd trumfer den tredje hjerter (etter å ha fulgt farge de to første gangene) og spiller nå kløver 10. Hva foretar De Dem som Vest, og hvorfor?

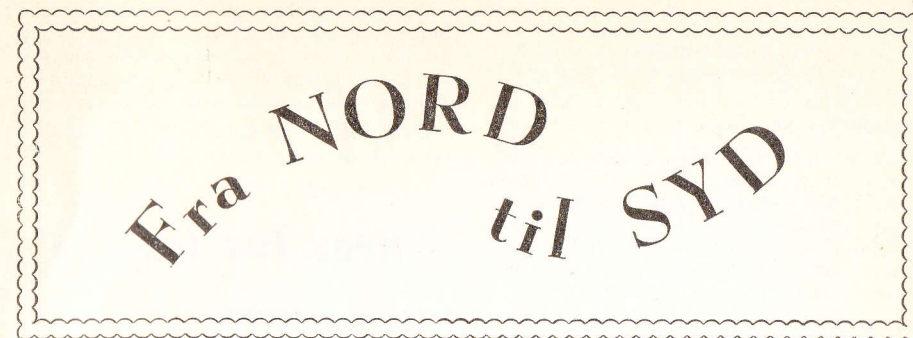
Oppgave nr. 20

- ♠ K-D-2
- ♥ E-K
- ♦ D-9-7-5-3
- ♣ K-D-kn

- ♠ E-9-8
- ♥ 8-7-6-5
- ♦ E-kn-4
- ♣ 10-9-8

Syd spiller 3 grand, ingen meldinger fra motparten. Hvorledes vil De planlegge spillet når Vest starter med hjerter dame?

OSLOCUPEN

Årets turnering om Oslocupen ble vunnet av Sinsen, som slo Kløverknekt i finalen, men likevel fikk Kløverknekt pokalen. Det gikk slik til: Oslocupen ble lansert under krigen, som en slags erstatning for Norgesmesterskaps cupkamper. Etter krigen har turneringen mistet sin interesse, men den ble fortsatt på grunn av en oppsatt vandrepokal. Da pokalen ifølge statuttene skulle vinnes tre ganger, og Kløverknekt var den eneste som hadde to aksjer inntil sommeren 1948, besluttet fjorårets kretsting at det skulle spilles bare en gang til om pokalen. Hvis en annen klubb fikk to aksjer skulle denne og Kløverknekt møtes til en avgjørende kamp. Da turneringen i år ble vunnet av Sinsen, som ikke hadde noen aksje før, ble pokalen like etter overlevert til Kløverknekt.

ARENTZ HANSENS POKAL

Den kjente Oslospilleren Rolf Arentz Hansen satte for tre år siden opp en pokal som det skulle kjempes om i Oslos A-klasse. Sta-

Oppgave nr. 21

- ♠ D-kn-5-3
- ♥ K-6-4
- ♦ E-10-6
- ♣ E-10-5

- ♠ E-K-9-7-2
- ♥ E-kn
- ♦ kn-9-4
- ♣ 6-3-2

Syd spiller 4 spar, ingen meldinger fra motparten. Vest starter med spar 10, Øst legger spar 4. Hva er Syds sikreste spillemåte?

Løsningene sendes som vanlig til Bjørn Larsen, Uelandsgt. 34, Oslo, innen 15. oktober.

tuttene var slik formet at den skulle vinnes av den klubb som hadde best resultat sammenlagt gjennom tre år. Ivar løp denne tiden ut, og pokalen ble vunnet av Kløverknekt med Astra nærmest.

INNTRØNDELAG KRETS

Til finalen i kretsmeesterskapet for klubber i Inntrøndelag krets kvalifiserte K K 34 og Ogdal seg fra sone I, og Levanger og Frosta fra sone II, Finalen ble vunnet av Frosta ved Arntzen—Tvete og Alstad—Brenne.

AASGAARDENTURNERINGEN

Til årets sommerturnering på Aasgaarden 13—15 august var det ialt anmeldt over hundre par. Da det på grunn av plassen ikke var mulig å ta med mer enn 64 par måtte arrangørene foreta en ganske kraftig begrensning.

Denne voldsomme tilslutningen viser at arrangørene — Vestfold Bridgekrets og Aasgaarden Turisthotell i forening — har truffet spikeren på hodet ved sitt arrangement. Par fra alle steder av det sørlige Norge, pluss nabolandene, et passe antall spill slik at det blir rikelig tid til selskaplig samvær, og hyggelige omgivelser slik at man trives.

Turneringen arrangeres etter systemet alle mot alle, ved hjelp av et noe komplisert skjema, spesiallaget for turneringen, og med massedublering av spillene. Resultatene blir offentliggjort etterhvert, slik at man hele tiden har rede på sin egen stilling.

Årets turnering ble i første rekke en kamp mellom Nøtterøypar, Vinje—Larsen og Syse—Nielsen. Disse parene lå vekselvis i teten gjennom hele turneringen, og sikret tilslutt en dobbeltseier for klubben. Bak disse to parene var det stadig skiftning om ledelsen, men til slutt kom Kjell Halvorsen og Schröder Nielsen med en imponerende spurt og la beslag på tredjeplassen. Nummer fire ble et svensk par fra Bofors, Andersson og Elwin, som hadde ligget godt fremme hele tiden. Stang Wolff senior og junior hadde hatt et drabelig oppgjør gjennom hele turneringen, senior med Greger, Tønsberg, og junior med Drangsholt, Skien, som makker.

Pappa lå hele tiden noen få poeng foran, men i innspurten viste junior en sørgelig mangel på respekt for sitt faderlige opphav og henviste ham til sjetteplassen, mens han selv la beslag på femte.

Resultatene ble for de beste:

1. Helge Vinje—Thor Larsen, Nøtterøy 1188
2. Syse—Nielsen, Nøtterøy 1167½
3. Kjell Halvorsen—A. Schrøder Nielsen, Horten/Oslo 1163
4. Andersson—Elwin, Bofors, Sverige 1153½
5. Stang Wolff jr.—Drangsholt, Skien 1131
6. Stang Wolff sen.—Greger, Skien-Tønsberg 1114
7. Juel Hansen—Skretteberg, Horten 1088
8. Borger Lenth—Hagen, Hamar 1079½
9. Jacobsen m. frue, Vestby 1068
10. Tenvik—Johansen, Tjølling 1061
11. Halvorsen—Mikalsen, Horten 1054½
12. Fru Jervell—Møskealand, Oslo 1054½

Ved siden av de ordinære premier ble det utdelt premie til Jacobsen med frue, Vestby, som beste mixpar, fruene Herseth—Farup, Oslo, som beste damepar, og Kjell Halvorsen—Schrøder Nielsen fikk en "spurtpremie" for beste resultat i de siste tolv spillene.

Selve hovedturneringen ble spilt lørdag og søndag. Mandag ble arrangert en avslutningsturnering, som ble vunnet av fru Bøe—Bøckmann—Pedersen, Oslo/Tønsberg.

Ved siden av de ordinære premiene i hovedturneringen kjempes det om to vandrepokaler, hvor de tretten best plasserte parene hvert år får poeng etter en bestemt skala. Etter de tre årene som hittil er gått leder Hansen og Næss, Larvik, og Tenvik—Johansen, Tjølling, begge med 16 poeng. En førsteplass gir ti poeng, og det pare som først når 25 poeng vinner pokalene. Dessuten satte Jon Christensen, Larvik, i år opp en vandrepokal til beste damepar, hvor fruene Herseth—Farup foreløpig leder.

ØVRE ROMERIKE KRETS

Kretskampene i Øvre Romerike i forrige sesong ga til resultat at Eidsiva ble kretsmester med 13 vinnerpoeng og 491 matchpoeng. Nummer to ble Bøn med 9—455 og nummer tre Jessheim med 8—488.

Resultatene i parimesterskapet ble:

1. Evang—Nilsen, Gardemoen 391½
2. Olstad—Huser, Gjerdrum 373
3. Ljøgodt—Sand, Jessheim 371

USA

Det amerikanske parimesterskapet ble i år vunnet av C. H. Goren og Osv. Jacoby.

KNA, OSLO

Spilte ifjor en kamp i London mot The Royal Automobile Club, og tapte etter en glimrende innsats av det engelske laget.

Returkampen ble spilt i Oslo i midten av september, med 96 spill fordelt over tre dager. Det norske laget var sterkere enn fjorårets, men kunne likevel ikke hindre en klar engelsk seier med 142 mot 117 poeng.

KNA stilte med Sommerfelt—P. Dahm Simonssen og Halle—Syse.

Brev fra leserne

TURNERINGSSPØRSMÅL

I Bridgejournalen nr. 3 leste jeg et svar til E. S. om turneringsspørsmål. I forbindelse med dette vil jeg forelegge Dem en beregningsmåte som jeg har brukt flere ganger. Jeg har aldri likt den gjennomsnittsberegning som etter lovene skal brukes, og har derfor regnet ut poengene etter min egen måte etter forholdstall.

La oss si det spilles åtte bords serieturnering, med 5 spill mot hvert annet par — ialt 15 runder som fordeles på to dager. Scoren for hver runde blir $7 \times 5 = 35$, middelscore $17\frac{1}{2}$, og totalscore for 8 runder 280 poeng. Første dag spilles 8 runder, og annen dag 7 runder. Da niende runde skal begynne er det et par som ikke har møtt (fått gal beskjed om tidspunktet). Dette par (A) hadde etter 8 runder fått 180 poeng, altså en gjennomsnitt på $180 : 8 = 22\frac{1}{2}$. Pare som det skulle ha møtt i niende runde hadde 156 poeng på de første 8 rundene, altså gjennomsnittlig $156 : 8 = 19\frac{1}{2}$. Jeg legger sammen de to pars gjennomsnittscore ($22\frac{1}{2} + 19\frac{1}{2} = 42$). Nå finner jeg hvert pars prosentvise andel av rundens score på denne måten:

$$A \quad \frac{22\frac{1}{2} \times 100}{42} = 53.571. \quad 35 \times 53.571 = 18.75 = 19$$

$$B \quad \frac{19\frac{1}{2} \times 100}{42} = 46.429. \quad 35 \times 46.429 = 16.25 = 16$$

Jeg synes denne måten å regne på er mer rettferdig enn den vanlig brukte.

Den måten som De regner ut de øvrige pars score etter forholdstall var meget smart, den er ganske ny for meg, og jeg kommer til å benytte meg av den i påkommende tilfelle. Tallet skal vel være 1.1666. Trykkfeil?

Jeg ville være taknemlig om De ville la høre fra Dem og si meg hva De synes om min måte å regne på.

Hj. Andresen, Stavanger.

Jo metoden ser meget tiltalende ut. Den er ikke offisiell, så man bør vel gjøre oppmerksom på det på forhånd hvis man ønsker å bruke den, men i så fall er det vel ingenting iveien for det. Det eneste jeg ikke liker er at et par som er tilstede men ikke har fått noen motstandere skal få under middels, når det selv har en gjennomsnittscore som ligger over.

Det kan jo tenkes at par A har møtt alle de letteste motstanderne den første dagen, mens B har møtt sterkere par.

En annen sak er at utregningen vel kan gjøres litt enklere, ved med en gang multiplisere med 35 istedenfor å gå omveien om prosentall, altså slik:

$$A \quad \frac{22\frac{1}{2} \times 35}{42} = 18.75 = 19 \text{ poeng.}$$

Det er riktig som De sier at tallet 1.666 i nr. 3 er trykkfeil, selvfølgelig skal det være 1,1666. Beklager.

Red.

I en turnering blir det oppdaget at Nord sitter med bare to kort, etterat de ti første stikkene er spilt. De tre andre spillerne har riktig antall. Ved undersøkelse viste det seg at det manglende kortet lå igjen på turneringslederens bord, han hadde hatt spillet til behandling før og hadde glemt å legge ned dette kortet. Hva skal det gjøres?

K. N.

Nord er i alle tilfelle ansvarlig for det kortet han mangler. Han har plikt til å telle kortene sine, og når han ikke gjør det får han ta følgene. Det spiller ingen rolle hvem som har gjort feilen. I dette tilfelle kan man jo ikke straffe turneringslederen!

Nord skal få utlevert det kortet han mangler og kan bruke det i et av de siste tre stikkene. Har han unnlatt å følge fargen i noen av de første stikkene blir han straffet for revoke på vanlig måte.

Red.

NÅR MAKKER AVGIR EN SPERREMELDING

Vennligst gi meg beskjed om den riktige meldingen når makker åpner med 4 hjerter og jeg har:

♠ E-K-D-8-6-4 ♣ — ♦ — ♣ E-10-8-6-5-3

V. M.

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppravn.

ØDELAGT SPØRREMELDING

I en turnering kom følgende spill:

♠ K-x-x-x	N	♠ x
♥ E-K-D-x-x-x	V Ö	♥ kn-x-x-x
♦ E-x-x	S	♦ K-D-x-x-x
♣ —		♣ kn-x-x

Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	4 ♥	pass
4 ♠ ?	6 ♣	6 ♥	pass
pass	7 ♣	pass	pass
7 ♥			

med en bet som resultat.

Det er selvfølgelig Østs 6 hjerter som vi vil spørre om er riktig. Øst hevdet at han faktisk trodde det var en slem i kortene, men Vest på sin side mente Øst ikke hadde lov til å melde 6 hjerter uten å ha første kontroll i spar. Hva er riktig?

E. H.

Vi får si som i spørsmålet ovenfor, det er ingenting som er "riktig". Men vi må selvsagt ikke gi oss over, vi får bruke sunn fornuft så godt vi kan. Teorien sier ingenting, men mange spillere bruker følgende regel:

Hvis De kan få gitt Deres positive svar på et noenlunde rimelig meldetrin så gjør det. Synes De meldingene kommer for høyt, kan De isteden melde trumffargen på laveste nivå, hvis det er bedre.

Hvis De er i tvil om en så høy kontrakt kan vinnes, bør De passe for å la makker ta avgjørelsen. Men hvis De selv ikke tror på noen slem bør De doble, før å advare makker.

Med en hånd hvor De normalt skulle ha gitt negativt svar på spørremeldingen, bør De enten passe eller doble. Derved vil en melding alltid gi beskjed om kontroll i spørrefargen. (Det kan være en unntagelse hvis De er så sterk at De ser makker må ha kontroll i spørrefargen, men det er iallfall ikke tilfelle her).

I dette spillet burde altså Øst ha passet etter 6 kløver. Når han melder, er Vest berettiget til å tro at han enten har førstekontroll i spar eller annenkontroll i spar og førstekontroll i kløver. En annen sak er at Vest likevel burde ha vært forsiktig med å melde syv, singel spar og kløvereset hos makker kan jo ikke hjelpe.

Meldingene burde etter vår mening ha gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	4 ♥	pass
4 ♠ ?	6 ♣	pass	pass
6 ♥	7 ♣	pass	pass
D			

En annen sak er at man kunne ha kommet på rett kjøp, slik som meldingene gikk, hvis Øst hadde doblet Nord's 7 kløver. Det ville ha vært en advarsel til Vest.

Red.

STILLESITTENDE PAR

Får jeg lov til å spørre om det er noen fordel eller noen drawback å sitte stille i en Howellturnering?

A. S.